

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. december 2005, letnik XXXVI, št. 12

- ❖ Proračun 2006 -
skoz javno obravnavo
- ❖ Varneje po
Rovtarski cesti
- ❖ Zoper zasvojenost
- ❖ Ugašanje starožitnosti
- ❖ Jubilej kmečkih in
podeželskih žena
- ❖ Podjetniški center ob
30-letnici obrtne zbornice
- ❖ Na rešetu Sozvočenj -
dvoje naših zborov
- ❖ Miklavževe radosti
- ❖ Twirling - med plesom in
športom
- ❖ Merlak - tretjič
državni prvak
- ❖ Pri družini dvanajsterih

Smiljenja toliko, pa prav pred pragom osrčujočih praznikov

Najprej smiljenja vredna je naša ljuba Slovenija, ki je končno postala metropolitanska. Kar ji je še manjkalo, je bil impozanten rop zakladov velike banke. To je zdaj tu. In kaj so izrabili roparji? Samo to, kar pozna vsakršna roparska praksa: luknje. To pot luknje v varovanju. Rekli so, da varnostniki niso opravili svoje naloge zaradi prenizke

plače!

Si predstavljate učinkovitost naših ministrov in drugih državnih funkcionarjev, ki bodo od milijonske plače po novem prejeli 40.000 tolarjev na mesec manj? Siromaki. Prav smilijo se mi. Kako ne, ko pa bodo od prihodnjega marca naprej namesto 1.240.000, prejeli na mesec le 1.200.000.

Tudi reforme se mi smilijo; za ene naj bi pomenile blaginjo, za druge beraško palico. Ljudje iz proletarskih provenienc si bodo že pomagali, kakor so si še vselej, ne vem pa, kako bo z onimi, ki jim bo mesečnica navrgla le borih 1.200.000 tolarjev, da niti ne pomislimo na tiste izbranice naroda, ki si dovolijo izplačevati leto in še leto do upokojitve poslansko plačo brez dela. Med njimi so menda tudi pravi pravcati pravičniki in varuhi pravičnosti tipa Matjaž Hanžek, ki sicer reformam tako vneto nasprotuje, da daje človeku slutiti, da utegne v reformah biti celo kaj dobrega.

Smiljenja vreden je tudi statistični urad, ki je oni dan tako navdušujoče razlagal svoje izsledke o tem, da je v Sloveniji 1.114 prebivalcev nad dvema milijona, ne da bi v isti sapi ali vsaj malo zatem pristavil, da tega presežka nismo dosegli z naravnim pač pa z doseljevalnim prirastkom.

Dno srca se pa človeku zasmilijo naše zavarovalnice, ki bi dale poslednje beliče, da bi nas prepričale, kako je vsaka od njih najbolj tenkočutno zaskrbljena za naše zdravje. Kako ljudomila je, denimo, Vzajemna. Oni dan me je osrečila s sporočilom, da sem v njenem članstvu od 12. oktobra 2005 dalje bogatejši za 0,00009230%. Veste, kako lepo mi je delo. Toliko bolj varnega se počutim. To še zdaleč naj ne bi spominjalo na družbeno lastnino, ki ni bila ne državna ne zasebna ne nikakršna, najmanj pa moja. Samo da mi tega imetja ne bi kdo zavidal.

Naravnost pretresljivo pa se človeku morajo smiliti vsi tisti Slovenci, ki so zunaj zagotovljene četrtine. Namreč, kokašja gripa vse bolj in bolj razsaja. V primeru pandemije, tako zagotavlja minister za zdravje, je tamifluja dovolj le za 1/4 Slovencev. Pri vsem tem je še vsega usmiljenja vredna tista sitna negotovost; da ne vemo, v kateri 1/4 je kdo od nas. In komu naj se smilijo tisti, ki so zunaj tiste zagotovljene četrtine.

Še prava sreča, da je pred nami božič s sijajem prazničnega miru; novega leta je pa skoraj škoda – spet bomo za leto starejši; tudi bolj modri?!

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Idejne rešitve za prometno varnost proti Martinj Hribu

Zima je kot nalašč za pripravo novih projektov. Dovolj intenzivno teko priprave idejnega projekta za enostranski pločnik na Martinj Hrib ter za varno ureditev prometa Jačke, zlasti njenega križanja z avtocestnim priključkom. Prav to križišče postaja vse bolj nevarno zaradi prenatrtega in ne dovolj preglednega prometa. V roku enega meseca bo javna razgrnitev idejnih rešitev. Potem bo na vrsti dokaj zagonetno dejanje: pridobivanje potrebnih zemljišč, brez katerega ni moč pripraviti izvedbenega projekta.

Župan
Janez Nagode

Rovtarska ni več daleč do prenove

Rovtarska cesta resnično kliče po nujni obnovi in ureditvi prometa, ki naj zagotovi več varnosti pešcem, zlasti otrokom. Idejni projekt občine sicer sega še v leto 2002, vendar z Direkcijo za ceste ni bilo moč zlepa doseči primerne dogovora. Zdaj je dogovor v veljavi, tudi glede umiritve prometa, prenove cestišča, izvedbe pločnika, javne razsvetljave. Do poletja bo pripravljena dokumentacija, do konca leta pa bodo dela tudi končana. (Nekaj več o tem na str. 10)

Prenova ceste skoz Dolenji Logatec – najtrši oreh

Za prenovo dela Tržaške od krožišča pri Klamu do vstopa v drevored so zagotovljena državna in občinska proračunska sredstva za leto 2006. Pri pripravi prenovitvene dokumentacije je bilo treba prebroditi prenekatero težavo. Bitka za pridobitev soglasij občanov je bila neverjetno trda. Težave je bilo treba premostiti glede uvozov na dvorišča, znižanja cestne nivelete (celo do 40 cm), glede obojestranskega pločnika in temu primerno urejenih avtobusnih postajališč, glede drugega prometnega režima na prehodu med Mihevčovo in Tollazijevo domačijo in še zaradi marsičesa drugega. Ob vsem tem je bilo treba načrtovati tako rekoč po celotni dolžini tropasovnico zaradi varnejšega zavijanja na levo.

Vsakanje zadrege pri Kramarju.

Upoštevaajoč dejstvo, da gre po tem delu Tržaške dnevno prek 12.000 vozil se bodo s prenovo gradile tudi inštalacije za semaforizirana križišča. Padavinske vode, ki zdaj čisto poplavlja krog Krpana, pa bo treba speljati v Čistilno napravo.

Vzporedno s pripravami za ta del prenove teče tudi

Na naslovnici: *Nekaj ga je kar nasulo.*

Foto: Artemis

priprava projekta za prenovu Tržaške skoz drevored do križišča pri Valkartonu s krožiščno navezavo na Rovtarsko, kar bi pomembno razbremenilo tisti del Rovtarske, ki pelje proti križišču pri Kramarju. Do leta 2008 pa predvideva državni proračun dovolj sredstev za financiranje še preostalega dela ceste do konca drevoreda v Zapolju.

Brez dobre volje bodo rešitve dražje

Končno bodo tista štiri gospodinjstva onstran železnice na Stari cesti vendarle dobila vodo iz javnega vodovoda. Sočasno

bi kazalo graditi tudi kanalizacijo. Vendar tu se ponuja cela vrsta težav. Kanalizacijo bi bilo treba zgraditi vzdolž celotnih Mandrg, zadrege pa so s pridobivanjem soglasij za prekop zemljišč, kar predvideva sedanji projekt. Ker se z lastniki zemljišč ne da priti do ustreznega dogovora, bo treba spremeniti projekt, da bo šla kanalizacija po glavni cesti, kar bo za vse tamkajšnje prebivalce težje in dražje, saj bo treba vgraditi tlačne vode tako rekoč od vsake hiše. Škoda nastaja tudi zato, ker občina ne more angažirati Ministrstva za okolje in prostor, ki namenja za izvedbo tovrstnih projektov tudi do 50% nepovratnih sredstev iz državnega proračuna.

Špela Istenič

Zaradi dobrodelnosti

Občina Logatec se je tudi letos odločila, da bo denar, ki bi ga porabila za praznične voščilnice, raje namenila za dobrodelne namene.

Zato pa želi prek Logaških novic vsem svojim poslovnim partnerjem prijetne božične praznike, uspešno novo leto ter jim hkrati čestita za dan samostojnosti

Direktorica občinske uprave
Alenka Gorza Jereb

Župan Občine Logatec
Janez Nagode

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Bliža se najlepši čas v letu, čas, ko se naše vsakodnevno hitenje nekoliko umiri in ko najdemo primerne trenutke tudi za svoje najbližje. Pred nami je čas, ko se želja po sreči, zdravju in uspehu seli iz srca v srce. Naj se Vam izpolnijo vsa pričakovanja, naj jih bo čim več in naj Vam prinesejo mnogo osebnega zadovoljstva.

Prijazne in mirne praznike v krogu najbližjih, srečno leto 2006 ter iskrene čestitke ob dnevu samostojnosti Vam želi

Vaš župan Janez Nagode

Izza svetniških klopi

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Ladka Furlan, SDS, je na pobudo občanov z Nakla posredovala zahtevo, povezano z ureditvijo zemljišč. Pred dvajsetimi leti je bilo za potrebe ureditve ceste odstopljeno zemljišče, odtlej pa ni ne plačila zanj ne morebitne zamenjave.

Župan je odgovoril, da je takšnih primerov iz preteklosti v občini veliko. Za občino predstavljajo velik strošek. Samo parcelacija bi po grobi oceni stala kakih 30 milijonov. Zdaj se stvari urejajo sproti. Ostajajo pa odprta vprašanja za nazaj.

Damjan Menard, NLM, je postavil tri vprašanja. Prebivalce Ograj zanima, kako je s to ulico, ki ni vpisana kot javno dobro, ker da nekaj posameznikov ni želelo odstopiti potrebnega sveta. Ulica pozimi ni plužena. – Dolnjelogačane pa zanima, kdaj bo urejena okolica (Batičevega) spomenika padlim (nasproti Kramarju), Čevčane pa, kdaj bo

zasvetila javna razsvetljava.

Župan je pojasnil, da je občina dolžna vzdrževati vsa cestišča, ki so »njena«, občinska. Dokler vpisa v javno dobro ni, vzdrževanja ni mogoče normalno zagotavljati. Za ureditev spomenika je pripravljen projekt, dela pa se bodo izvedla hkrati z rekonstrukcijo Tržaške ceste. Razsvetljava na Čevicah pa je v planu za prihodnje leto.

Janez Gostiša

In še odgovor svetniški skupini SDS o gradnji vodovoda v KS Trate

Na zahtevo svetniške skupine SDS, ki se nanaša na gradnjo vodovoda v KS Trate, dajem pisni odgovor.

V KS Trate se je javni vodovod gradil v treh časovno različnih sklopih.

I. sklop: Vodovod Trate se je v I. fazi gradil v devetdesetih letih in je obsegal izvedbo vrtine pri Gasilskem domu na Medvedjem Brdu, vodohram na »Šinkovcovem griču« in pa vodovodno omrežje, ki napaja predvsem tamkajšnji Dom Medved. Za izvedbo omenjene investicije je takratno vodstvo občine (izvršni svet) najelo dolgoročni kredit v višini 3.120.000 SIT s 15-letno dobo vračanja.

II. sklop: Leta 1996 je občina Idrija v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor – predvsem z naslova odškodnine za radioaktivne odpadke v naselju Zavratac – pričela aktivnosti za izvedbo javnega vodovoda za KS Zavratac. Po nekaterih neuspeših poskusih za pridobitev zadostnega in kvalitetnega vodnega vira, je bila izvedena tudi kaptažna vrtina »PIKELJC« v občini Logatec, ki daje dovolj kvalitete vode. S sprejetjem Odloka o varstvu vodnega vira »Kaptažna vrtina PIKELJC« (Ur.l. RS št. 45/97) je bila dogovorjena tudi uporaba vodovoda iz javnega vodovoda Pikeljc-Zavratac za občane občine Logatec. Primarni vod omenjenega vodovoda poteka od vrtine Pikeljc preko Vehrš proti Medvedjemu Brdu, mimo Potoka v Zavratac. Ob tej trasi so se na primarni vodovod pod pogoji KP Idrija priključevala tudi gospodinjstva iz logaške občine. Najdaljši hišni priključek so morali izvesti prebivalci Kamenikovega griča. Na pobudo takratnega občinskega svetnika Janeza Podobnika je bilo iz občinskega proračuna dodeljenih KS Trate 2.000.000 tolarjev denarne pomoči, ki so jo potem po presoji uporabili za izgradnjo

vodovoda. Otvoritev vodovoda Pikeljc-Zavrtec, katerega investicijo je vodila občina Idrija v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor, je pripravila KS Zavrtec.

III. sklop: Tretji del vodovoda v KS Trate je zajemal gradnjo primarnega voda od vodohrama na Medvedjemu Brdu do Židovnika. Izvajalec del Zidgrad Idrija je bil izbran prek javnega razpisa. Dela so se izvajala dve leti. Celotna vrednost projekta je znašala 68 milijonov tolarjev; sredstva pa so prispevali: Ministrstvo za okolje in prostor 20 %, vaščani oziroma gospodinjstva, ki so se priključevala na javni vodovod, kakih 12,5 milijona. Ostalo je zagotovila občina Logatec iz proračuna. Danes je na ta del vodovoda priključenih nekaj nad petdeset gospodinjstev. – Ta, tretji, sklop vodovoda je doživel svojo otvoritev z blagoslovom 16. septembra ob otvoritvi obnovljene ceste od Andrejčka do OŠ Rovtarske Žibrše v dolžini skoraj 1 km. Na tej lepo pripravljeni prireditvi, vsaj z moje strani, ni bil omenjen vodovod Pikeljc-Zavrtec in izgradnja priključkov za občane občine Logatec ter njihovo prizadevanje ob mnogih urah prostovoljnega dela.

Župan

Brez glasu proti

Konstruktivno, da bolje skoraj ne gre, tudi ob obravnavi predloga proračuna za leto 2006

Od obilnega in pomenljivega gradiva, ki je bilo pripravljeno za sejo občinskega sveta 17. novembra, je bilo pričakovati tudi dokaj razsežno dolžino razprav, pa to ni šlo tako. Ni sicer manjkalo pripomb in predlogov, da velja o tej in oni rešitvi še kaj razmisliti, vendar vse je šlo skozi, kot se reče, brez glasu proti.

V popolnem soglasju so svetniki pospremili v javno obravnavo proračun občine za leto 2006, težak na prihodkovni strani celih 2.316.719.000 (9% več kot lani), na odhodkovni strani pa za 25.758.000 tolarjev nad prihodki (8% več kot lani); z vsemi prilogi ga je kar za 126 strani! Proračun je bil pripravljen v skladu z navodili Ministrstva za finance s programsko kvalifikacijo izdatkov, kakor ga je predpisalo ministrstvo. Javni razpravi o proračunu je bil določen rok do 5. decembra.

„Boste podprli proračun?“ je zanimalo podžupana Hodnika.

Soglasnega pritrdjevanja je bil deležen tudi, lahko bi rekli, paket Odlokov o spremembah in dopolnitvah Odlokov o prostorskih ureditvenih pogojih: za ureditvena območja naselij v občini Logatec, za odprti prostor v Občini Logatec, za naselje Hotedršica in za območje naselja Logatec.

Manjše spremembe je bil, spet soglasno, deležen tudi Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč na območju občine Logatec. Pomembna sprememba se nanaša na 5-letno oprostitev plačila nadomestila za stavbne parcele, za katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, in sicer za stanovanjske stavbe 100%, za poslovne pa 80%.

Pod črto pa smemo zapisati, da si konstruktivnega ozračja, zlasti ko gre za vprašanja splošnega dobrega, lahko samo želimo.

j.g.-m.š.

Bogata prizadevanja skoz desetletja

Društvo kmečkih in podeželskih žena je praznovalo 30-letnico delovanja

Prav na večer sobote, 26. novembra, ko je zgodnja zima prav pošteno nasula snega, se je zbralo preko 50 članic društva na praznovanju svoje 30-letnice. Na prireditvi so povabili tudi goste: vse bivše mentorice in mentorice društva, direktorje Kmetijske zadruga, župana, predstavnice sosednjih društev,

Mojca Dolenc

predstavnike medijev, in seveda, vse sedanje in nekdanje članice in tudi tiste, ki bi se želele priključiti društvu. Nekdanja direktorja Kmetijske zadruga, pod katere okriljem je društvo delovalo prvih 15 let, Janez Fric in Karol Šinkovec sta se opravičila in zahvalila za povabilo. Veseli pa so bili nekdanjih mentorice: Zvonke Nagode in Mojce Šemrov.

Društvo – sprva Aktiv – je nastalo daljnega leta 1975 kar na strokovni ekskurziji po Gorenjski. Predstavnica Kmetijskega zavoda Ljubljana Čiča Kraiger je takrat organizirala skupino najbolj prizadevnih žena s predsednico – Marico Tršar. Aktiv je deloval pod okriljem takratne pospeševalne službe pri Kmetijski zadrugi Logatec. Prvi mentor (od 1975 do 1979) je bil Marjan Kranjc. Od leta 1979 do leta 1985 je Aktiv vodila Zvonka Nagode. Delo aktiva je bilo vsa leta dokaj podobno: organizirali so tečaje, predavanja, strokovne ekskurzije, obiske kulturnih prireditev, razstave in družabno življenje. Najbolj odmevna je bila razstava starega kmečkega orodja in opreme ter ročnih del. Zaradi velikega zanimanja obiskovalcev so jo morali celo malo podaljšati. Knjiga vtisov je bila bogato popisana s pohvalami in željami, da bi bilo takih razstav čim več.

Od leta 1985 do 1990 je društvu predsedovala danes, žal, že pokojna Lidija Menart iz Novega Sveta. Mentorstvo pa je bilo v rokah Mojce Šemrov. V tistem času so imele žene lepo navado, da so ob 8. marcu – dnevu žena, pripravile družabno srečanje in obiskale starejše članice na domu. Tudi prodaja domačih dobrot na »Kmečki ohceti v Ljubljani« je bila zelo zanimiva izkušnja.

V letu 1990 je bila mentorica društvu Magda Kranjc; predsednica je znova postala Marica Tršar. V tistem letu je bila zelo odmevna akcija zbiranja pomoči za poplavlence v Savinjski dolini. Članice so zbrale veliko denarja in materiala in vse osebno dostavile ljudem, potrebnim pomoči. Povezale so se tudi s tamkajšnjim društvom in naslednje leto so Savinjske ženske obiskale naše kraje in Praznik žetve na Medvedjem Brdu. Sodelovale so tudi na razstavi »Od zrna do kruha« z Milanom Trobičem.

Junija 1991. sem delo mentorice društva prevzela podpisana pod tem člankom; od leta 2004 pa društvu predseduje Tatjana Rudolf iz Grčarveca. Tudi v zadnjih 15 letih je mnogo dogodkov zaznamovalo delo društva. V tem času so si članice priskrbele (tudi s podporo občine) nekaj slovenskih narodnih in

posebej notranjskih noš, s katerimi se predstavljajo na prireditvah v občini in zunaj nje; vsa leta sodelujejo na Gregorjevem sejmu. V letu 1998 so zbirale sredstva za pomoč prizadetim v potresu v Posočju; zbrana sredstva so namenile družini Ivančič iz Drežniških raven.

Glavni namen organiziranega delovanja kmečkih in podeželskih žena je izobraževanje na najrazličnejših področjih: kmetijstvo, zdravstvo, gospodinjstvo, cvetličenje... Organizirali so tečaje v šiviljstvu, kuharstvu, računalništvu, ročnih spretnostih... Vsako leto si ogledajo kako gledališko predstavo, se odpravijo na ekskurzije, sodelujejo z drugimi društvi v občini in zunaj nje. Od časa do časa pripravijo tudi kako razstavo; ena odmevnejših je bila razstava starih oblačil v prostorih knjižnice.

S te razstave so si sposodile oblačila tudi za praznovanje 30-letnice društva; za osrednjo točko prireditve so pripravile »modno« revijo starih oblačil. Marica Tršar in Ema Zorman sta zbrali veliko starih oblačil in pripravili obsežne razlage, za katere so pozele lep aplavz. Ob tej priložnosti gre zahvala vsem, ki so posodili dragocena stara oblačila za prikaz na jubilejni prireditvi, ki jo je simpatično povezoval Gregor Murn in na kateri je spretno vodil »manekenke po modni pisti«. V programu so sodelovali tudi učenci – folklorna skupina Osnovne šole 8 talcev, ter plesalci rock'n rolla iz Plesnega mesta.

Želja pa ostaja, da bi društvo delovalo prizadevno tudi v bodoče, predvsem pa, da bi si pridobilo novih članic. Pridružite se jim!

Moja Dolenc

Cenacolo – možnost, ki vrača upanje in življenje

Na osnovni šoli Tabor v Gornjem Logatcu so 27. oktobra organizirali za starše in širšo javnost srečanje s fanti iz skupnosti Cenacolo, ki je svoja vrata odprla tudi v Sloveniji – na Vrhu pri Škocjanu na Dolenjskem

Fantje so sproščeno predstavili skupnost Cenacolo, ki da ni klinika ne umobolnica niti ne ena izmed resničnosti, v katero bi moral biti človek na kakršen koli način prisiljen in bi moral v njej ostati proti svoji volji. Samo volja posameznika lahko odpre vrata, da vstopi vanjo ali pa tudi odide iz nje. Najboljši razlog, da kdo ostane v skupnosti, je njegov prostovoljni vstop – brez pritiskov.

Slišali smo pretresljive izpovedi o življenju z drogo. Tudi tole zgodbo.

– Človek brez notranjega in zunanega reda plove v viharjih sveta. Njegove želje in hrepenenja so tisti sunki, ki ga premetavajo sem in tja. Je v večnem nasprotju s samim seboj. Njegova fantazija je svobodna, on sam pa ne. Človek ne more misliti na novo pot, in predvsem ne more uspešno prehoditi nove poti, če prej dobro ne premisli in ne oceni svojih psihofizičnih in duhovnih zmognosti. Težko se je podati na dolgo in naporno pot z osebo, ki se ne pozna. Najprej mora človek analizirati svojo preteklost, predvsem mora najti vzroke, ki so ga pripeljali v razkroj osebnosti. Najti mora natančno resnico o sebi, svojih pomanjkljivostih. O sebi mora napraviti avtoportret, kolikor je mogoče najbolj iskren in verodostojen. Ko uspe upodobiti natančno sliko o sebi, ko je gol pred samim seboj – brez mask, brez prevar, brez laži – tedaj lahko začne pot v novo življenje, pot k notranji svobodi. Samo na ta način lahko začneš opravljati svoje delo minuto za minuto, uro za uro, dan za dnem. Samo **napor** pomeni resničen začetek. Soočanja s preteklostjo so boleča in težka. A fantje ne mislijo samo na to, kaj so zapravili v preteklosti, ampak jim ob vsakem novem uspelem koraku postaja vse bolj jasno, da ne morej napredovati, če ne vključujejo v svoj napredek drugih. –

Ni mogoče ostati v skupnosti, ne da bi se poznali, ni mogoče družno živeti, ne da bi se ljubili, in tudi ni mogoče zapustiti drug drugega, ne da bi jokali. Zato se ne vdajajo skušnjavi, da bi se skrivali in se kazali drugačne, kakor v resnici so. Iščejo, da bodo postali ljudje resnice, ne ljudje dvojnega obraza.

»Srečno vsem, ki ste to resnico že našli, in tudi tistim, ki jo še iščete,« je bilo še iskreno in dobrosrčno poslovilno voščilo

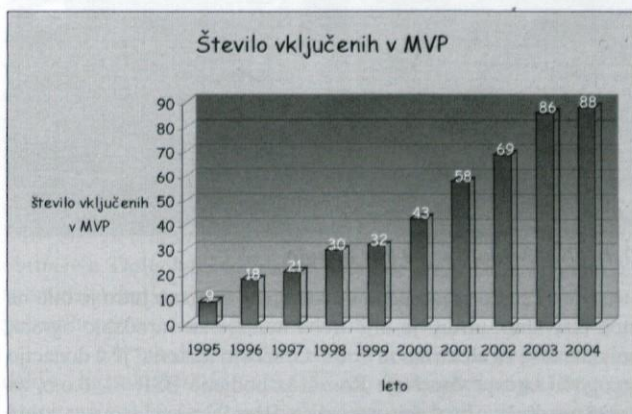
Silva Kranjc-Debevc

Desetletje preprečevanja in zdravljenja odvisnosti

Zdravljenju in predvsem preprečevanju uživanja tobaka, alkohola in drugih drog moramo nameniti več skrbi in truda – vsi!

V Logatcu smo se v začetku 90 let že mnogi zavedali velikih problemov, ki so jih naši mladini prinesle droge. Zboleli so tudi nekateri Logatčani, ki sem jih v njihovem rosnem otroštvu kot študentka medicine v vlogi varuške spremljala v občinski kolonijo »socialno ogroženih otrok«, ko jih je na Debeli rtič peljala moja mama Marija Rupnik, takrat ravnateljica in ustanoviteljica prvega logaškega vrtca.

Tako doživeti čustveni šok je bil eden od razlogov, da sem se na pojav težke bolezni odvisnosti odzvala z veliko zavzetostjo. Leta 1994 sem za Inštitut za varovanje zdravja republike Slovenije (IVZ) prevedla priročnik Svetovne zdravstvene organizacije Odziv družbe na probleme alkohola in drugih drog, v začetku 1995 pa sprejela pobudo kolegov za ustanovitev centra.

Že pred tem sem v Logatcu spodbudila ustanovitev Lokalne akcijske skupine za urejanje problematike drog – LAS. Našo dejavnost so od Antona Antičevića dalje vsebinsko in materialno podpirali vsi logaški župani. V LAS od takrat bolj ali manj angažirano sodelujemo predstavniki šolstva, zdravstva, socialnih služb, policije, vrtcev, vzgojnega zavoda, župnij in nekaterih nevladnih organizacij. Tako sprva direktor Jože Skvarča in za njim direktorica Katarina Turk sta v našem zdravstvenem domu kljub nekaterim odporom z razumevanjem poskrbela za podporo in razvoj dejavnosti.

V CPZOPD Logatec, kot se center s kratico imenuje, smo od ustanovitve do pomladi 2005 zdravili 139 oseb, ki so zaradi odvisnosti od heroína potrebovale zdravljenje z metadonom. V letu 1995 so začele zdravljenje tri osebe, ob koncu leta je bilo na zdravljenju 9 oseb, vse iz Logatca. V naslednjih letih so prihajali še bolniki iz sosednjih občin, in vsako leto se je njihovo število povečevalo še za kako deseterico.

Poleg teh je v našem centru iskalo pomoč še 208 oseb, ki pa smo jim pomagali do opustitve drog s *psihosocialno obravnavo*, občasno tudi ob podpori ustreznih zdravil, vendar brez uporabe metadona.

Vsako leto smo evidentirali tudi osebe, ki urejeno nadaljujejo zdravljenje z metadonom. Vztrajanje v programu je bilo praviloma najmanj 96-98%, kar naš center, glede tega kazalca, uvršča med najboljše na svetu. Kar pomeni, da so skoraj vse osebe začeto zdravljenje bolj ali manj uspešno nadaljevale. Dobrih 10% letno jih program zdravljenja lahko varno opusti, s tem da zdravlilo postopoma prenehajo jemati ali pa odidejo v terapevtsko skupnost ali oddelek za detoksikacijo pri Psihiatrični kliniki v Ljubljani in

poskušajo dalje živeti zdravo tudi brez zdravil. Pri nekaterih pride čez več mesecev ali let do ponovne bolezni in se ponovno zdravijo.

Glede uživanja heroína v našem centru dosegamo dobre rezultate. S 76% oseb, ki po enoletni vključenosti v zadnjem letu sploh niso več vzeli heroína, sodimo med centre z najboljšim uspehom zdravljenja. Letos so se možnosti zdravljenja odvisnosti od heroína še izboljšale, saj lahko poleg metadona in naltrexona, ki je tudi zdravlilo za zdravljenje odvisnosti od alkohola, uporabljamo tudi dolgo delujoči morfin in buprenorfin.

V svetu je bilo ugotovljeno, da je zdravljenje bolezni odvisnosti z metadonom *bolj uspešno* kot je zdravljenje drugih kroničnih bolezni. Dobro začeto delo bomo nadaljevali po najboljših močeh. Za naslednja leta realnost kaže na še povečane potrebe po zdravljenju, saj epidemija uživanja drog med mladimi v Sloveniji še narašča, žal, tudi v Logatcu. Zato bi bilo dobro, da bi v zdravljenje in predvsem v preprečevanje uživanja tobaka, alkohola in drugih drog namenili še več truda. Vsi! Tudi tisti, ki še vedno mislijo, da se jih to ne tiče.

Jasna Čuk Rupnik

»Na ovinku« – neutrudno in uspešno

**Grčarevsko društvo si pridno in prizadevno
ureja svojo sončno stran**

Za TKŠ društvo Grčarevec ni ovir, da dela na prostoru društva ne bi potekala nemoteno slabemu vremenu navkljub. Muhasta jesen je preprečila nadaljnja dela na že utrjenih tleh. Novo nasutje bo počakalo pomladi pričakujoč, da bo kdo pripomogel s kakim kamionom zemlje. Za ozelenitev je poskrbljeno, k čemur bo pripomogel s semenjem David Lapanje z vrtnarije DA-LA na Kalcah; za donacijo se mu društvo lepo zahvaljuje.

Delo »Na ovinku« se pa kar ponuja.

Temno in megleno novembrsko sobotno jutro je bilo na moč izizzivalno: utrditi je bilo treba temelje za varnostno ograjo, položiti cevi za elektriko in vodo. Gradbeni material je z donacijo omogočil Grčarevecan Nejc Romih iz podjetja BSR SI, d.o.o., za kar se mu društvo hvaležno priporoča. Brez Jaka in njegovega stroja bi terjalo delo še več sobot. Tudi njemu se društvo zahvaljuje, pričakujoč še kaj pomoči.

Brnenje stroja in mešalca ni utihnilo do noči; v temi so pridnim rokam svetile avtomobilske luči. Na vsak način velja omeniti še odlično Ančino špehovko; za lačna udarniška usta sta poskrbeli tudi Boža in Nina. Vsem trem obilje hvaležnosti. Izredno uspešen delovni dan se je končal na Rudolfovi kmetiji s Tatjaninimi ocvirki.

Lep društveni pozdrav »Z ovinka« na sončni strani Grčarevca.

Besedilo in foto: Vili Černivec

Starožitnosti pa ugašajo

**Nekoč smo živeli z M'klavcovo gaso – zdaj
živimo brez nje**

Še pred drugo svetovno vojno in prva leta po njej je »živela« sredi Dolenjega Logatca ena izmed najbolj obiskanih krajevnih povezav – M'klavcova gasa. Ozka komaj kak meter široka pešpot je bila lepo udelana in z drobnim peskom posuta, kot se je spodobilo za čas, ko se je Logatec šele spogledoval z asfaltom.

Ta steza je prek polja povezovala Čevčane in D'lejnce že dolgo pred tem, ko sta se bila Čevca in Dolenji Logatec sredi 19. stol. prostorsko zliili. Še posebno Čevčani so jo uporabljali kot bližnjico za obisk cerkve sv. M'klavža, še preden je postala farno središče. Tudi dostop do gostiln in kasneje do trgovin in najkrajši peš dostop do štacjona je šel po njej. Franciscejski kataster iz leta 1823 izpričuje, da so lepo obdelane njive ločevale naselji D'leja vas in Čevca, ki sta dolgo vztrajali vsaka pri svojem iskanju zazidljivega prostora zunaj ravninskega polja. D'lejnci so zidali ob Stari cesti in na Griču, Čevčani pa prav tako ob drugi prastari cesti pod Klancem in na njem ter za Naklom. Čut za ohranjanje dobre zemlje je takrat še pomembno usmerjal gradnjo. – Steza je potekala kasneje ob zidani ograji, ki je varovala velik Tollazzijev vrt z mogočnim kozolcem na sredini, vse do Kuncove gostilne in Šteklevih ob današnji Notranjski, nekdanji pomembni cesti.

Na drugi strani je bila steza tudi ograjena, najprej s posojilnično zidano in železno ograjo, za katero še danes stoji bolj mestno pa v nadstropje grajena stavba. Ta je bila zgrajena že pred prvo vojno. Naprej pa se je steza zlila z gospodarskim dvoriščem M'klavcovi. Ob stezi še vedno stojita močno popravljena in v vsej svoji nekdanji preprostosti zgrajena spomenika ljudskega stavbarstva ter logaške stavbne dediščine – kozolec in kašča. Oba sta izpričevala trdnost kmetije; starejši krajanji jo še poznajo kot hišo pr M'klavc. Steza je potekala naprej mimo »stegenenega doma«, nizke pritlične hiše, vse do osrednje stare vaške ceste, ki je povezovala Ljubljano prek Vrhnike in skoz Logatec s Trstom prek Laz in Planinskega polja. Tako se je znašla kmetija sredi 50-tih let prejšnjega stoletja sredi hitro rastočega kraja. Steza je potekala mimo vedno odprtih vrat. Največkrat smo se otroci radi sprehodili kar pod obsežnim napuščem dolge hiše, pod katerega so poleti ob

slabem vremenu potegnili voz sena. Le takrat, ko so domači še posebno ob poletnih večerih pred hišo posedeli, smo jo otroci ubirali po »pravi« stezi – gasi, ki je vodila tik ob zidu nasproti stoječe hiše, nekdanj pomembne *Kuncove* gostilne z *balin* placom in mogočnim kostanjem ob njem.

Še pred kakimi 80 leti so *pr' M'klavc* živeli od zemlje in občasne *fur'nge*. V toplejšem delu leta so domači ob večerih običajno poklekali k molitvi rožnega venca. Vežna vrata so bila kot po navadi na široko odprta, tako da je bilo mogoče že s poti prisluhniti glasni večerni molitvi. In stari *Trkman*, nekdanj logaški *zogar*, ki je dobro poznal navade ljudi, mi je pripovedoval tudi tole: »Zgodilo se je, da zatopljeni v molitev ali pa tudi utrujeni niso opazili, da se je po kuhinji kadilo in »dišalo« po *prsmojnem kr'mperu*. Pa se je oče *M'klavc* naenkrat vzravnal iz prej sključenega klečanja in glasno opozoril ženo: '*J'hana, p'glej, al' je že kuhan kr'mper!*' Ob tem je še glasno zar'*bantu* in še v isti sapi nadaljeval *m'litu*.

Tudi tako spremljanje življenja je tkalo utrip vaškega in kmečkega življenja. – Nesreča je hotela, da je v prejšnjih osemdesetih letih pogorel kozolec, na njegovem mestu so zgradili, žal, samo blede podobo prejšnjega. Tudi kašča je bila nekaj let zatem prenovljena. Kljub vsemu pa ta osrednji logaški prostor presenetljivo – vse do naših let – še ni povsem spremenil svoje

"M'klavcova kaša" iz leta 1979; upodobil jo je Franc Musec, odlični kronist naše grajene dediščine.

vaške funkcije in ne podobe. Zdi se, kot da ta del D'lejne vasi čaka pametnih ljudi, ki bodo znali in zmogli kar najbolj gospodarno poseči v najbolj dragocen osrednji del kraja. Upajmo, da bodo ljudje tudi v prihodnje sledili starim merilom nekdanjega Logatca in bodo s pretanjenim občutkom oblikovno nadgradili nekdanjo tržno zasnovo kraja.

MIP

Gospodarske diagonale

Zbornica praznuje

Zadnjo novembrsko soboto je Območna obrtna zbornica Logatec v GRC Zapolje pripravila slovesnost ob svoji tridesetletnici. Tristo udeležencev prireditve je pozorno spremljalo svečani del prireditve, zaploskalo več kot 270 prejemnikom priznanj in se poveseilo na družabnem srečanju, ki je sledilo slavnostnemu delu prireditve. Zadnje dejanje praznovanja okrogle obletnice pa bo izdaja zbornika, ki ga že lahko napovemo za prihodnjo pomlad. Zbornik bo zagotovo zbudil tudi širše zanimanje javnosti, saj bodo v njem zbrani in objavljeni tudi nekateri podatki, ki jih doslej pravzaprav še nismo zasledili med objavljenimi pisanimi viri.

Navzoče je na slovesnosti najprej s pesmijo pozdravil Obrtniški mešani pevski zbor »Notranjska«, zatem je o iztekajočem se tridesetletju spregovoril predsednik Edvard Šinkovec. Za njim sta navzoče pozdravila tudi logaški župan Janez Nagode in predsednik Obrtne zbornice Slovenije Miroslav Klun. V kulturnem sporedu je poleg »Notranjske« pel še Logaški oktet.

Zbornica je namenila priznanja za »obrtiški staž« članom, ki dejavnost opravljajo deset, dvajset ali trideset let – in več. Ker se tovrstna priznanja dolga leta niso podeljevala, je bilo vseh, ki so jim bila namenjena, kar 227. To pomeni, da je med 350

člani zbornice kar dve tretjini takih, ki vztrajajo v svojem poslu že najmanj deset let.

Poleg priznanj za »staž« so bila podeljena še najvišja zbornična priznanja – plakete, ki se podeljujejo članom za dejavno delo v zborničnih organih, drugim pa za pospeševanje uveljavljanja samostojnega osebnega dela in podjetništva nasploh. Od članov so plakete prejeli Edvard Šinkovec, Andrej Grom, Angela Menart, Bogdan Oblak, Jože Šen, Brane Orešnik, Dušan Jerina in Marko Kavčič, namenjena pa je bila tudi Robertu Koprivnjaku. Plakete so prejeli še Občina Logatec za sodelovanje, Obrtna zbornica Slovenije za tvorno sodelovanje ter Revija Obrtnik za promocijo obrtništva. Dolgoletni sodelavec zbornice Janez Gostiša je prejel spominsko darilo, zbornico-gostiteljico pa so s spominskimi darili počastile notranjske in primorske zbornice.

Obrtna zbornica Slovenije je podelila svoja priznanja za delo v organih OOO in OZS Edvardu Šinkovcu, Angeli Menart, Antonu Vladiču in Bogdanu Oblaku, bronasto plaketo Petru Petrovčiču in Branetu Orešniku, srebrno plaketo Francu Mihevcu ter zlato plaketo Bertu Menardu in Janezu Gostišu. Posebni priznanji pa je OZS podelila tudi Vladu Pucu in Območni obrtni zbornici Logatec, ki sta zlato plaketo prejela že pred leti.

Praznovanje se bo torej zaključilo z izdajo zbornika. Zbornico pa že čakajo nove naloge in novo delo. Kakšno bo in kako bo obsežno, bo pokazal čas. Plani za prihodnje leto se pripravljajo v predvidljivem obsegu, morebitne spremembe organiziranosti pa utegnejo stvari postaviti trideset let nazaj, na začetek, ko se je obrtništvo povezalo v – društvo. Nič novega pod soncem, ka-li?.

J. Gostiša

Prejemniki priznanj za delo v organih zbornice.

Obleka naredi...

Stavbo, v kateri je danes Območna obrtna zbornica, je pred drugo svetovno vojno zgradil magister farmacije Janez Kristan, ki je še dolga povojna leta opravljal v njej lekarniško dejavnost. Kristanova vila je zaradi svojevrstnega načina gradnje in lepo urejenega vrta veljala za najlepšo stavbo v Logatcu.

Poslopje obrtne zbornice v jubilejnim sijaju.

Po lekarnarjevi smrti so dediči prodali stavbo Kliju in predhodnici sedanje Območne obrtne zbornice, ki je kasneje odkupila celotno stavbo. Letos pa je zbornica za kakih 5 milijonov temeljito obnovila pročelje; lep pozdrav bližajoči se 30-letnici Območne obrtne zbornice v Logatcu.

Preodeta stavba pa je ponovno ponos kraju.

Besedilo in foto: F. Brus

Podjetniški center

Nove možnosti za spodbujanje podjetništva

Ne gre za novo trgovino na Logaškem. Govor je o pisarni, ki bo podjetnikom in drugim zainteresiranim gospodarskih subjektom dajala vso potrebno podporo pri razvoju in širjenju dejavnosti. Pisarna bo sprva odprta ob sredah med 9. in 12. uro v prostorih Območne obrtne zbornice na Tržaški 11. V njej bodo zainteresirani lahko dobili vse informacije o razpisih, vseh mogočih državnih in širših evropskih spodbudah za podjetniški in siceršnji gospodarski razvoj.

Podjetniški center je svojo načrtovano dejavnost predstavil v četrtek, 24. novembra, ko je za cel dan odprl svoja vrata. Zanimanje je bilo kar precejšnje. Predstavitve, predvsem pa predavanja, ki ga je imel gost z Irske Irwing Show, so se med drugimi udeležili tudi predstavniki Občine Logatec. Občina je s prizadevno predsednico Odbora za gospodarstvo Ladislavo Furlan in z naklonjenostjo občinskih svetnikov, ki so podprli takšen način porabe razvoju malega gospodarstva namenjenih sredstev, tudi največ pomogla k začetku delovanja centra. Zbornica mu daje na voljo opremo in prostor, občina pa pokriva stroške svetovalke.

Vsakdo, ki želi dejavnije razvijati svoje gospodarsko poslovanje, je vabljen v pisarno Podjetniškega centra. Od tam sicer ne more pričakovati suhih milijonov, ki bodo kar sami padali v žep. Mogoče pa se bo poučiti, katere poti vodijo do ugodnih finančnih virov za spodbujanje gospodarskega razvoja malih in srednjih podjetij. Morda se najde tudi kak tolar nepovratnih spodbud. Naj pa ob tem vendar blago opomnimo, da so potrebni tudi rezultati, ne le vlaganja.

J. Gostiša

»Saj res, kar v kavarni...«

Pač, na Vrhniki, tam jo imajo – kavarno, v Logatcu že dolgo tega ne več, zato...

Onega, prav lepo svetlega nevembrskega dne sem se bil dogovoril z znancem, da se na nujnem pomenku srečava na Vrhniki. Dovolj razpoznavna za srečanja je tamkajšnja Mantova, sprva – že v najstarejših časih – znana trška oštarija furmanov, kasneje prenavljana in preoblikovana v podobi in vsebini, tako da od današnjega Hotela Mantova spominja na izvirne čase le še pomenljivo starosvetno ime. Pravzaprav sva se nameravala s sogovornikom sestati v nekdanjem bifeju »Argos«, pa se nama je vse drugače pokazalo.

V pravkar prenovljeni in razširjeni kavarni sva sedla k pomenku ob kavi. Zatem sva se presedla k sosednemu prijaznemu pogrinjku v restavraciji, kjer znajo tudi opazno lepo postreči. Natakara nama je nevsiljivo ponudil jedilnik, ki nama je razprl pogled v naravnost razkošno ponudbo jedi in pijač, še s posebnim poudarkom na domače pripravljenih sladicah – tortah za vse praznične priložnosti od rojstnih dni do porok in nedeljskih priložnosti – pa na testeninah in tako želenih picah.

In ne najbolj pregledana sva se oba odločila za ribje jedi. Ribe so – za ljubitelje rib – pričakovano dobra jed, kuhinja iz Mantove pa naju je prepričala, da so lahko ribe še mnogo boljša jed. Ko sva natakarku glasno hvalila okusno izvrstnost, se je najini mizi približal z zgovorno vljudnostjo mladi mož rekoč: »Če dovolita, spoštovana gosta, vaju povabim na decembrske večere dalmatinske kuhinje, ko Vam bo naš izborni kulinarik postregel še z imenitnejšimi ribjimi jedmi.«

Moža, ki naju je nagovoril, sva radovedno povabila k mizi; v njem sva spoznala Klemna Popita, vodjo Hotela Mantova, sicer tudi državnega prvaka v mešanju pijač iz leta 1998 in četrtega na svetovnem prvenstvu mešalcev pijač. Ta nama je razkladal, kako so zadovoljni s prenovo prostorov, zlasti kavarne Argos za sprostitevna razpoloženja – klepet ob kavici – pa tudi restavracije Vincent, ki lahko postreže tudi najzahtevnejšim gostom na dnevni ali nedeljski pa tudi poslovnih kosilih. Klimatizirana dvajseterica dvoposteljnih sob z dvema apartmajema je opremljena s kopalnico, TV in telefonom, minibarom in internetnim priključkom. Družbam

do 25 oseb lahko na njihovo predhodno željo postrežejo v sobi De Toni. Parkirnih mest je pa tudi dovolj. Za poletni čas bo gostom na voljo vabljeni senčni vrt.

»Sicer pa smo uvedli tudi razvoz hrane – od malice do kosila – po vrhniški občini

in zunaj nje; tudi na logaško stran, veste,« je še dodal mladi Klemen, potem ko je nekako ugotovil da prihaja eden od sogovornikov iz Logatca. In ob slovesu smo – na račun hiše – nazdravili medsebojnemu spoznanju in zadovoljstvu nad poslovno prijaznostjo Mantove.

Na kar po cesarski cesti navkreber... *Martin Koren*

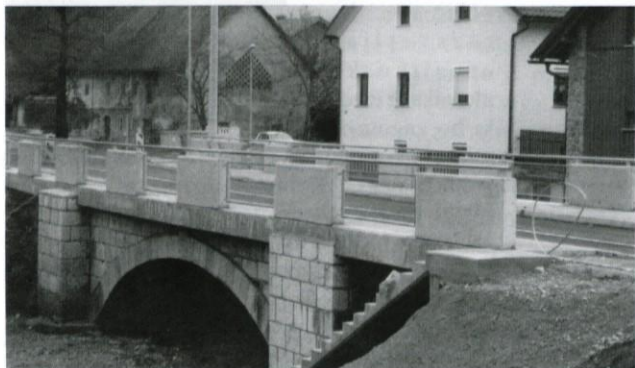

Klemen Popit, nekdanji prvak v mešanju pijač, vodja Mantove.

Obnovljeni most prek Logaščice

Ob rekonstrukciji dela Notranjske ceste so delavci gradbenega podjetja Primorje iz Ajdovščine temeljito obnovili in razširili stari most čez Logaščico pri nekdanjem Kavčičevem mlinu oziroma ob stari Lovrečevi domačiji.

Prenovljeni most.

Razširjeni most z obojestranskim pločnikom bo resnično zagotavljal večjo varnost pešcem, še posebej šolarjem. K prometni varnosti pešcev bo pripomogla tudi prenovljena cesta, ki je speljana tako, da preprečuje prehitro vožnjo motornih vozil.

Besedilo in foto: F. Brus

Ker jih ljudje potrebujejo

Na poslovni enoti Krim Finančni dan Deželne banke Slovenije

Poslovna enota Deželne banke Slovenije – DBS – je 2. decembra organizirala na Vrhniki Finančni dan, neke vrste dan odprtih vrat, ki ga je s svojo prisotnostjo počastil tudi predsednik uprave DBS dr. Draško Veselinovič. V družbi z Jano Jerina, vodjo poslovne enote Krim, kamor sodi tudi enota iz Logatca, mag. Štefanom Belingarjem, članom uprave DBS, in Vinkom Malavašičem, izvršnim direktorjem za področje poslovne mreže, smo spoznali v DBS tehnološko napredno banko, ki odpira vsestranske finančne možnosti vsem dosedanjim članom, pa tudi vsem novim, ki jih utegnejo ugodne ponudbe pritegniti v vse širši krog komitentov.

Jana Jerina in mag. Štefan Belingar.

Vsekakor bo dobrodošla komitentom izredno široka poslovna mreža, ki ta čas presega že 100 lokacij na Slovenskem, mreža, ki tudi z elektronskim poslovanjem ponuja več finančne svobode in najsodobnejši finančni servis.

m.Š

Obvestila kmetom

Vloge za pridobitev posebnih klavnih premij in dodatnega plačila

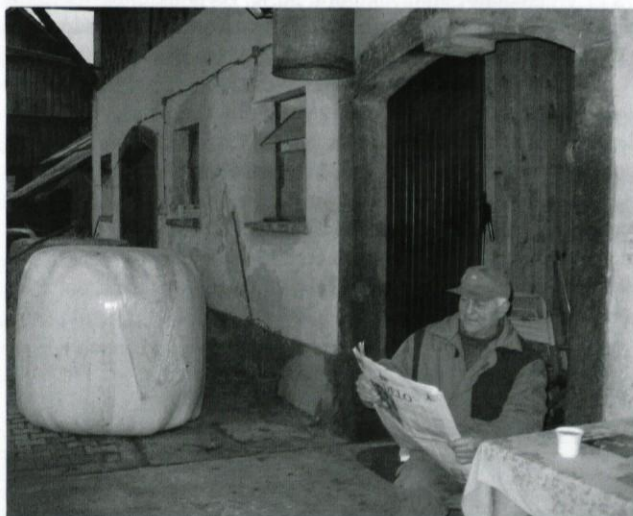
Obveščamo kmete, da je od 1. do 15. decembra potekel rok, da oddajo vloge za pridobitev klavne premije za vse živali, ki so bile zaklane ali izvožene od 1. septembra do 30. novembra. Potrebno dokumentacijo lahko uredite na izpostavi kmetijske svetovalne službe Logatec.

GERKI – pogoj za uveljavljanje subvencij 2006

Pogoj za pridobitev subvencij za leto 2006 bodo urejene grafične enote kmetijskih zemljišč (GERKI). Če omenjenih obveznosti še niste uredili, se o tem informirajte na Upravni enoti. Tam vam bodo določili usklajevalni sestanek, na katerega prinesite letalske posnetke in preverite, če se vrisane enote rabe ujemajo z dejansko rabo. Do razlik oziroma odstopanja od NUP-a namreč prihaja tam, kjer so se v zadnjih letih izvajale agromelioracije (krčenja zarasti) ali nasprotno, kjer se je kmetijsko zemljišče zaradi ekstenzivnejše obdelave zaraslo.

Zimska sezona izobraževanja

Kmetijska svetovalna služba organizira vsako leto za kmete in člane njihovih družin različne izobraževalne aktivnosti (predavanja, tečaji, prikazi), ki pomagajo kmetijskim gospodarstvom, da se pravilno odločajo in tako dosegajo čim boljše poslovne rezultate. Ukrepi kmetijske politike zahtevajo prilagajanje novim načinom kmetovanja, ki poleg pridelave zdrave hrane zahtevajo dodatno skrb za varovanje okolja in dobro počutje živali. Le pravilna in pravočasna informacija zagotavlja, da si kmetija pridobi vsa pripadajoča neposredna plačila oziroma da izpolnjuje vse potrebne pogoje za kandidiranje na določen ukrep. Mednje sodijo tudi obvezna izobraževanja za vključene v SKOP in različna usposabljanja, ki jih zahtevajo sprejeti zakoni na podlagi direktiv EU.

Tudi ob časopisu se izobražujemo.

Informacije, obvestila in nasveti

Informacije in kratke nasvete lahko dobite tudi v Notranjskih novicah ali na oglasni deski nekdanje HKS Logatec, sicer pa v pisarni kmetijske svetovalne službe (uradne ure: pon., sre., in pet. od 8. do 10. ure). Za obisk zunaj omenjenega časa pokličite predhodno na tel.: 754-29-33.

*Roman Rupnik,
kmetijski svetovalnik*

Varneje po Rovtarski cesti

Občina Logatec se že dalj časa trudi, da bi skupaj z lastnikom ceste, državo RS, prišla do možnosti, ko bi lahko občanom obljubila, da se bo odsek državne ceste, ob katerem je tudi naselje ob Rovtarski, prenovil in uredil tako, da bo na njej varen in umirjen promet. V ta namen je izdelala že leta 2002 idejni projekt, na katerega Direkcija RS za ceste kot skrbnik in upravitelj državne ceste ni želel dati pozitivnega mnenja. Kljub temu je občina pridobila projekt za javno razsvetljavo in bila trdo odločena, da tudi prične z izvedbo.

V tem času pa so občani ob Rovtarski svoje želje po ureditvi omenjene ceste izrazili v peticiji. Ob podpori KS Naklo in njenega predsednika je bilo organizirano srečanje vseh tistih, ki so zadolženi za vzdrževanje ceste; pred nekaj dnevi je bil Direkciji RS za ceste tudi strokovni sestanek. Ker sem ob srečanju z občani obljubil, da jim bom posredoval pojasnila pisno, izkoriščam tako možnost prek lokalnega časopisa.

1. Upravitelj bo takoj, ko bo dopuščalo vreme, saniral cestišče – pokrpal nastale udarne jame.

2. Ker upravitelj ne pristane na zahtevo občanov po postavitvi ležečih ovir zaradi prometa in določil v zakonu (avtobusni in tovorni promet), je pripravljen v soglasju z občani postaviti zvočne ovire oziroma v mesecu dni bo pripravil drug predlog za umiritev prometa in zmanjšanja hitrosti na omenjeni cesti.

3. Upravitelj bo preučil tudi ureditev prometa v ožini pri »Kramarju« in jo z označbami ustrezno uredil.

Na sestanku na Direkciji je bilo ob prisotnosti projektanta iz družbe APPIA dogovorjeno za dokončno ureditev ceste tudi naslednje:

- upošteva sprejete smernice, se takoj začnejo priprave idejnega projekta za ureditev Rovtarske ceste, ki naj zajema poleg javne razsvetljave, enostranskega pločnika še ureditev, ki bo zagotavljala varen in umirjen promet;
- idejni projekt Direkcije za ceste se uskladi z zahtevami in se predstavi tudi občanom; katastrski elaborat, ki bo sestavni del idejnega projekta, bo navedel, kje in koliko bo treba poseči na privatno zemljišče;
- po zagotovitvi, da se bo lahko pridobilo privatno zemljišče, se naročijo izvedbeni projekti, ki bi bili lahko končani pred poletjem naslednjega leta.

Ob skupnem prizadevanju in sodelovanju občanov ob Rovtarski cesti lahko pričakujemo, da se bo investicija, ki bo zagotavljala varen promet z enostranskim pločnikom, primerno osvetlitev – sočasno pa bi se obnovil tudi vodovod in napeljala plinifikacija – izvedla v letu 2006.

Župan obetavno vzpodbuden.

Janez Nagode, župan

Turistične panorame

Iz osrčja Slovenske Istre

Nedeljo, sredi oktobra, se je večja skupina logaških planincev pod vodstvom Marinke in Slavka Kozamernika odpravila z Oblakovim avtobusom proti osrčju Slovenske Istre.

Mimo Kopra so se med Šavrinskim gričevjem popeljali skoz Novo vas pri Dragonji in se zaustavili v Tonini hiši pri Svetem Petru; Pomorski muzej iz Pirana je v tej hiši uredil zanimiv muzej z ohranjenimi značilnostmi kmečkega stavbarstva.

Tamkajšnji oskrbnik je popotnikom razkazal najprej spodnji del hiše z etnološko zbirko – oljarno: mlin-mlinski kamen za mletje oljk, stiskalnico z vretenom za zategovanje vijaka in peč s kotlom za segrevanje vode. Delo v oljarni so v zimskem času opravljali poleg lastnika še trije ali štirje oljarji. Vreteno z mlinskim

kamnom je gonila živina: osel, konj ali vol; v manjših mlinih pa so se vpregli kar ljudje. Zmleto maso so polnili v posebne okroglo pletene vreče, ki so jih zložili na kamniti podstavek pod vijak stiskalnice, jih obtežili s čoki, prelili z vrelo vodo in stiskali. Olje z vodo in z ostanki oljčnih tropin je odtekalo v poseben sod pod stiskalnico; olje so nato posnemali s plitvimi kovinskimi krožniki.

Po zunanjih stopnicah so se popotniki povzpeli v bivalne prostore: veliko kmečko kuhinjo z ognjiščnim prostorom in kuhinjsko opremo, sobo (spalnico) z izvornim pohištvom (kmečka skrinja ipd.). Zaveze in posteljnino so ženske same izdelovale doma.

Iz Tonine hiše so se napotili na nsproti breg – v uro hoda oddaljene Krkavče. Ogled je bil namenjen najprej baročni župnijski cerkvi sv. Mihaela iz 17. stoletja. Pred cerkvijo se je bila zbrala množica, ki je prišla k blagoslovitvi orgel. Prijazen cerkovnik je vse popeljal v cerkev, kjer so zapeli nekaj pesmi ob spremljavi novih orgel, nato jim je pripovedoval zgodovino cerkve. Po ogledu cerkve so bile zunaj vsem na voljo domače dobrote. Nato so popotniki stopili še do bližje hiše Vrečje – živi muzej družine Reja. Po tamkajšnji navadi sta jih gostitelja v narodni noši prijazno sprejela s kruhom ob igranju na domači inštrument. V majhni hiši je nekoč živelo po osem ljudi; klet pa je še vedno za vinske namene, ki so jih bili deležni tudi logaški popotniki. Med tem je gospodinja postregla z zeljem in polento, skuhamo na ognjišču. Bilo je nadvse lepo.

Sredi popoldneva so si ogledali še znameniti Krkavški kamen, arheološko odkritje, ki z upodobitvijo sonca-poganskega božanstva sega verjetno še v predkrščansko dobo.

Kar težko je bilo v toplem popoldnevu zapustiti tiste vabljive kraje in gostoljubje ljudi.

Marinka Petkovšek

Pred družinskim muzejem v Krkavčah.

Foto: M. Petkovšek

Svet' Martin je krstil vin'

Kar 40 članov Društva invalidov se je 18. novembra podalo na veselo martinovanje v Drašiče v Belo krajino na turistično kmetijo Simonič. Spotoma so si ogledali znamenito podružnično cerkev pri Treh Farah. Gre verjetno za edino cerkev v Sloveniji s tremi cerkvenimi poslopji z oltarji in le enim zvonikom.

Ob prihodu na Simoničevo domačijo je popotnike pozdravil gospodar Stane s kozarcem belokranjskega. Prijetna jedilnica je opremljena s pravim vozom, z dvema sodoma in mlinom, ki so ga še pred nekaj desetletji uporabljali vinogradniki teh krajev. Po stenah visi cela vrsta diplom, pohval za vino in turistične dosežke ter rovaš, staro leseno merilo z lesenimi ploščicami in zarezami za izposojeno količino vina (od tod ljudsko reklo: piti na rovaš, piti na up, na kredit).

Po kosilu, na katerem je prevladoval sočno pečeni pusek, je gospodar seznanil obiskovalce z zgodovino kraja in ljudskimi običaji, ki so se ondod ohranili do današnjih dni. Tako je še vedno zanimivo oddajanje mošta v vaško zidanico, iz katere si lahko vsak gospodar v vasi vzame vino na rovaš, ki ga kasneje vrne z obrestmi. Na svoj način je bil prijeten tudi sprehod po vasi, ko je občasno

Svet' Martin je 'z mošta nard'u vin.

posijalo sonce in obililo s svetlobo jesensko obarvane stelnjike in številne vinograde nad vasjo.

Seveda, pa so dan zaokrožili, kot se za martinovo spodobi, s slikovitim krstom mošta in z zdravico z novim vinom. Za posebej veselo razpoloženje je poskrbel sedmošolec Miha iz Metlike, ki je iz sintesajzerja izvajal viže za vsak okus, da so se martinovanci tudi veselo zavrteli.

Besedilo in foto: France Brus

Kulturni razgledi

Bilo je zares lušno

Prijetno in bogato popoldne ostaja v prijaznem spominu

Nedeljskega popoldneva, 27. novembra, se bomo v Rovtah po vsej verjetnosti prav radi spominjali. Dodobra napolnjena dvorana Doma krajanov je pričala o tem, da smo Rovtarji ljubitelji lepega petja in v goste radi povabimo vsakogar, ki zlo ne misli.

Obrtniški pevski zbor »Notranjska« je tudi letos pripravil

Mavrica je prepevala v vsej svoji glasovni barvitosti..

Foto: M. Bogataj

pevsko prireditev *V nedeljo popoldne bo lušno pri nas*. Uvod so pripravili kar sami pevci in pod vodstvom svojega zborovodja Janeza Gostiša zapeli pet pesmi iz tekmovalnega repertoarja, ki so ga predstavili v Ljubljani. Občinstvo je bilo navdušeno nad ubranim petjem. Prisotne sta navdušila solista Marko Škrlj in domačinka, odlična sopranistka, Erika Marolt.

Nevsakdanji obisk smo doživeli, ko je na oder stopila sopranistka Kay S. Raplenovich, ki jo je v naše kraje zanesla pot prek poznanstva z nekaterimi člani obrtniškega zbora. Takih nastopov nismo vajeni, zato je bilo to še toliko lepše presenečenje. Ob klavirski spremljavi Mihaela Gostiša je zapela dve skladbi in požela viharen aplavz. Nato je ples malih ritmičark skupine Hubbabubba ogrel stare in mlade. Prav »luštanki« so naši nadobudneži, ki pod vodstvom Miše radi plešejo; med njimi je tudi Žiga, ki mu v družbi številnih deklic ni prav nič nerodno. Še ob modernejših zvokih so prikupno zaplesale Snežinke.

Dekliški zbor Mavrica iz Postojne je bil prava paša za oči in še posebej za uho, saj pod vodstvom simpatično nasmejane zborovodkinje Jelke Bajec obvladajo vse mogoče vrste petja. Na oder je ta dan prilezlo tudi dvajset polžkov – naših drugarčkov – ki so pogumno zaplesali in zapeli polžkov ples.

Z Vrhniko se je pripeljal Peter Pan – prave male plesne profesionalke. Po namigu gospoda Marka Škrlja jih bomo prav gotovo kmalu videli v nedeljo pri Mariu. Moško piko na i pa je za konec pristavil pevski zbor Tabor iz Cerknice, ki je urezal nekaj vinskih, polharskih in domovinskih; zraven je raztegnil meh Tomo Mulec. Še zadnji pozdrav simpatičnega voditeljskega para Laure Podgornik in Marka Škrlja – in siva nedelja se je končala prav neverjetno prijetno. Boste videli, drugo leto bo pa spet lušno pri nas.

Metka Bogataj

Sozvočenja

Na regijskem koncertu osrednje slovenske regije v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani sta uspešno predstavljala logaške zborovske dosežke Ženski pevski zbor Tabor in Obrtniški mešani pevski zbor Notranjska

Posebna komisija v sestavi: Andraž Hauptman, Mitja Gobec, Tomaž Habe je v jesenskih dneh pregledovala prijave, sporede, poslušala posnetke številnih prijavljenih, na območnih revijah izbranih zborov, in se znašla pred odgovorno nalogo, koga naj bi izbrala za nastop na regijskih koncertih zborov s tematskimi sporedi v letu 2005.

Regijski koncerti, poimenovani Sozvočenja, osrednje (največje) slovenske regije desetih izpostav so potekali v dvorani Zavoda sv. Stanislava v Ljubljani. Od 19. do 20. novembra so se zvrstili štirje koncerti, na katerih se je predstavilo osemnajst skozi dvojno sito izbranih zborov; med njimi tudi Ženski pevski zbor Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka in Obrtniški mešani pevski zbor Notranjska pod vodstvom Janeza Gostiše.

Najprej so se na sobotnem večernem koncertu predstavile pevke s svojim izborom Treh obrazov ljubezni, v katerega so uvrstile Gobčevo Ne ouri, ne sejaj, Matzovih Pet dubrovačkih madrigala in Te quiero Alberta Favera. Pevke so pozele gromek aplavz odobravanja, solze ganjenosti in predvsem navdušenja, čemur sta ob koncu pritrdila tudi strokovna spremljevalca Marko Vatovec in Andraž Hauptman.

V nedeljskem večeru so svoj tematski sklop Po ravninah in planinah odpeli pevci in pevke »Notranjske«. Z zborovodjem Janezom Gostišo so predstavili Meglico Oskarja Deva, Kogojevo Stoji mi polje, Srebotnjakovo Vesno, Sattnerjevo Na planine, Aljaževo Oj, planine in Znamenje Frana Venturinja. In tudi oni so bili deležni pohval občinstva in obeh strokovnih spremljevalcev.

Oba večera pa sta bila tako za logaške pevce, ki so se po nastopu prelevili v poslušalce, kot tudi za poslušalce v dvorani, prava glasbena poslastica, saj so se na odru ljubljanske Škofijske gimnazije zvrstili sestavi, kot so: MePZ Anton Foerster pod vodstvom Damijane Močnik Božič, Komorni MePZ Megaron pod vodstvom Damijana Močnika, Vokalna skupina ČarniCe pod vodstvom Stojana Kureta, Ljubljanski madrigalisti pod vodstvom Andreje Martinjak...

Zbori so namreč med poslušalce izpeli glasbeno zakladnico ustvarjalnih dosežkov vrhunskih skladateljev. In to je tudi namen teh srečanj. Vsak zborovodja mora temeljito premisliti, s kakšno zborovsko literaturo se bo predstavil

Notranjska na Sozvočenjih v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani.

občinstvu, ki je vedno bolj zahtevno in poznavalsko. Mnogi zbori so že zdavnaj spoznali, da lahko napredujejo tudi tako, da znajo prisluhniti in uživati ob dosežkih pevcov in zborovodij drugih zborovskih sestavov. Kajti »nekritično samozadovoljstvo lahko pomeni stagnacijo in zaostajanje,« kot je v uvodniku koncertne knjižice zapisal direktor JSKD Igor Teršar.

Strokovna komisija je za najboljši tokratni dosežek osrednje regije izbrala vokalno skupino Čarnice, ki je nastopila na

sklepnem koncertu izbranih zborov 10. decembra v Slovenski filharmoniji v Ljubljani v počastitev 15. mednarodnega dneva zborovskega petja.

Veljajo pa čestitke obema logaškima zboroma z željo, da bi z idejami za nova Sozvočenja zmogla še višje dosežke. Prav pa je, da bi nadaljnja Sozvočenja z glasbenimi izzivi spodbudila še druge zборе v občini.

NevMa

Presenečenja... pa prav zares

Soboto, 26. novembra, se je na odru Narodnega doma v Logatcu v vsem svojem sijaju predstavil Mešani pevski zbor KUD Adoramus, ki je v Logatcu že skoraj dve desetletji soustvarjalec kulturnega življenja. Znan po raznovrstnosti svojih koncertov, zvest sakralni glasbi, razveseljevanju z Domačimi večeri. Tokrat pa so pevke in pevci, pod vodstvom dirigenta Tadeja Šadjarja pripravili zanimiv z zimzelenimi tujimi in slovenskimi popevkami obarvan večer, ki ga je s šaljivim povezovanjem dopolnil Miha Brajnik.

Vsekakor pa je bila zvezda večera sopranistka Maja Greiner (Bern, Švica), ki je s svojimi interpretacijami ob spremljavi odličnih glasbenikov Vida Sarka, Tineta Vučka in Klemna Golnerja zasijala in navdušila polno dvorano občinstva. Že v otroštvu je navdušeno sodelovala pri številnih zborih in se udeleževala različnih kulturnih izmenjav, zlasti s Slovenijo, saj je njen oče Slovenec. Zgodaj je začela nastopati kot solistka v zborih in v različnih skupinah in tako spoznala pestrost pevskega sveta. Tokrat pa je le tega delila tudi s pevci Adoramusa in njihovimi zvestimi poslušalci, ki so po večkratnih »podaljških« nastopa zadovoljno zapuščali dvorano osrednjega kulturnega hrama v Logatcu.

Večer, ki je izvalil veliko zadovoljstva in srčne topline.

Pan

Za boljšo gledališko rast

JSKD, medobmočna izpostava Logatec je namenila na Vrhu Sv. Treh Kraljev dva novembrska vikenda gledališki vzgoji.

Gledaliških delavnic se je udeležilo enajst gledališnikov z Vrha, iz Logatca, Hotedršice in iz Žirov. Draga Potočnjak, igralka Mladinskega gledališča v Ljubljani, pisateljica dramskih del in strokovna sodelavka Sklada za kulturo je z udeleženci izvajala program premagovanja treme, vaje v sproščanju, postopke oblikovanja vlog, uigravanje situacij... Iz izbranega gledališkega besedila so ob koncu oblikovali dramske značaje.

Skratka, veliko pomoči pri bogatitvi gledališke rasti v našem okolju. +

Besedilo in foto: Nevma

Draga Potočnjak in Franci Jereb sredi uigravanja.

Duhovni odsevi

Od pričakovanja do miru božične noči

Kako lepo je bilo oni dan, ko je začel naletavati prvi letošnji sneg. Pravzaprav ni naletaval, prav pošteno ga je nebo sipalo na mrzla tla. Sedela sem ob oknu in zrla skozenj v nočno snežno krajino. Nekaj me je prešinilo, da sem odprla okno. Želela sem slišati tišino sneženja.

Znenada so se moje misli v tišini snežne noči vrnile v otroštvo. Zadišalo je po potoci, od nekod se je prikradel vonj kadila. In pesem se je oglasila. Mnoge podobe pisanih barv. Opazila sem, kako krasijo drevice s pisanimi lučkami, začutila, kako dim kadila preplavlja hišo, začutila sem toplino mamine dlani in očetov objem...

Obsedela sem v naročju svojega dedka in poslušala pravljice, ki nam jih je bral. Hip zatem sem pri babici nagajivo namakala prste v nadev za potico. Nazadnje so se misli ustavile ob bratcu in sestricah; skupaj smo čepeli ob jaslicah in začudeno zrlj vanje. Vedno znova smo hoteli slišati o rojstvu Deteta... Najlepša pa je bila pesem. Ta je povedala vse: od skrivnostne svete noči do pastirčkov na poljanah.

Iz zasanjanosti me je zbudil veter, ki je močnejše zapihal. Zaprla sem okno, stopila k radiatorju in razmišljala o praznikih, ki prihajajo. Kako beli bodo in kako prijetno toplo bo skozi okno opazovati sneg! Kako topli bodo spomini na božične dni mojega otroštva. Ob božiču je tako lepo biti s tistimi, ki jih imamo najraje. Tista toplina družinske sreče se preliva od enega do drugega. Vendar ne morem, da ne bi pomislila na tiste, ki bodo letošnji božič sami. Kar vsem v mislih pošljem topel in upajoč pomežik v nočno nebo.

V tišino je zarežala znana ameriška božična pesem, ki jo je sosed (nadstropje nad mano) glasno poslušal. Ko se že v mislih pritožujem, da še ni primeren čas za tako glasbo (saj je vendar šele dobro minil november!), pa pomislim, da sem že pred tednom videla okrašeno Ljubljano, da na nakupovalna središča s pojočimi smrekami niti ne pomislim. V kaj se je spremenil čas pričakovanja? Včasih smo čakali božični večer od Miklavža naprej. Pa ne zgolj zaradi daril. Nekaj bleščeče vznemirljivega je bilo v zraku. Neka radovedna tišina.

Danes pa radovednost preglasi okrasje in ponudba takih in drugačnih igrač, daril, komaj še slutenih presenečenj. Saj ne, da bi le vzdihovala za preteklostjo, tudi danes mi je lepo. A se moram potruditi. Namenoma izstopim iz drvečega kolesja časa, poslušam padajoče snežinke, priključim v spomin vonj piškotov moje mami, prisluhnem pesmi, ki odmeva v moji duši. In se veselim božičnih

praznikov. A neka pomisel mi kljub vsemu ne da miru. Česa se bodo spominjali moji otroci, ko bodo razmišljali o božičnih praznikih svojega otroštva?

Pomiri me misel, da sem nekaj uric za skupno pričakovanje prihranila za naše okraševanje, poslušanje glasbe in klepetanje s svojimi malčki. In čeprav si bomo ogledali okrašeno Ljubljano in stopili v kako večje nakupovalno središče, se bom trudila, da naše središče ostane ob naši smrečici in v našem domu.

nn

Miklavž med rovtarskimi otroki

V praznični december prikorakajo kar trije dobrotniki, med nami je še vedno najbolj priljubljen tisti, ki pride prvi – sveti Miklavž. Polna dvorana Doma krajanov malih in malo večjih nadobudnežev je z nekoliko tesnobe pričakovala letošnji obisk ljubitelja otrok.

Oder so najprej zavzeli črni vragci z dolgimi rdečimi jeziki, ki so s svojimi vragolijami in ne prav vzornim vedenjem pogнали strah v kosti in solze v oči najmlajšim. Seveda, saj živijo v peklu, kjer je polno zla in hudobije. Rovtarji so letos tam našli celo nekaj znanih politikov iz naše zgodovine, ki po njihovo sodijo tja. V vica pa se pokorijo opravljevci, lažnivci, škodoželjniji in nevoščljivci, ki praga raja ne morejo prestopiti kar tako. To je prikazal skeč o svetem Petru in vaški opravljevki. Končno so se odprla vrata raja, skozi katera je stopil sveti Miklavž v spremstvu ljubkih angelcev. S polnimi koši daril je razveselil vse otroke do četrtega razreda in še nekatere, ki to več niso.

Veseli otroški obrazki so se razposajeno razšli na svoje domove, kjer jih je gotovo pričakal še kak napolnjen pehar, morda celo prenapolnjen vseh mogočih in nemogočih igrač. Miklavž pa nam je obljubil, da kljub visoki starosti in vedno bolj čudnim zimam (letos bi laže prišel s čolnom, kot pa s sanmi) drugo leto zagotovo spet pride. Leskove palice za tiste najbolj poredne pa tudi že lepo rastejo.

Metka Bogataj

Prišel je sv. Miklavž...

V logaškem Narodnem domu se je sv. Miklavž ustavil v ponedeljek, 5. decembra, popoldne, kjer so otroci skupine Nazaret Mladinskega centra sv. Nikolaj zaigrali igrico Sv. Miklavž prihaja in zaplesali; s petjem pa so se jim pridružili še otroci pevskega zbora sv. Nikolaja in bele snežinke.

Sredi prireditve je v prepolno dvorano radovednih oči, katerim ni manjkalo iskric pričakovanja, vstopil dobri mož – sv. Miklavž z angelčki, medtem ko je parkeljna moral kar hitro odgnati, saj je ugotovil, da je prišel med same pridne otroke, ki so se sv. Miklavža prav vsi razveselili – od najmlajših do starejših. Po radostnem srečanju so, potem ko se posladkali iz težko napolnjenega Miklavževega koša, vsi brž pohiteli domov z veselim upanjem, da se dobrotljivi mož utegne ustaviti tudi doma in tam natrositi sladkih ter pisanih dobrot.

Pan

Ob Miklavžu na Vrhu

Miklavžev večer so pripravili učenci z učiteljicami tudi na POŠ Vrh Svetih Treh Kraljev v sodelovanju z domačim kulturnim društvom in župnijskim odborom.

V nabito polno učilnico je veter najprej pripihal izgubljeno snežinko, ki so ji otroci in živali pomagali poiskati mamico Zimo. Gledališko igrico Bojane Levinger je režirala učiteljica Petra Jenko-Lukan. V njej so nastopali prav vsi učenci šole, prav tako so vsi tudi zapeli – ob klavirski spremljavi Mihe Kogovška in Mihaele Gostiša – pesem o zimi, Miklavžu, zaplesali kot angelčki in ponagajali kot parkeljni. S pesmijo so na oder povabili tudi Miklavža, ki je obdaroval pridne (!) otroke. Lucifer pa je zarobantil, ko so k Miklavžu prihajali nagajivejši. Miklavž je obdaroval tudi vse tri učiteljice, vodjo tehnične ekipe društva, župnika, kaplana in gospo Martino, ki je Miklavžu pomagala pripraviti darila.

In ravno tako so uro in pol trajajočo »predstavo« spremljali vsi prisotni v dvorani. To se zgodi le malokje.

Mihaela

Peticija ZA policijsko postajo

Udeleženci okrogle mize **Kdo lahko ustavi vandalizem** so 5. oktobra soglasno ugotavljali, da bi se vandalizem v mnogočem omilil – če ne povsem zaustavil – ob bolj pospešenih preventivnih obhodih policijske patrulje. To bi bilo moč doseči, tako so menili udeleženci okrogle mize, ko bi imeli v občini spet – kot nekoč – policijsko postajo, ki bi bila aktivna 24 ur na dan. Zato so udeleženci okrogle mize sprejeli in ponudili občanom v podpis besedilo peticije:

V podporo občinskim prizadevanjem za ponovno vzpostavitev stalne policijske postaje odpiramo 14-dnevno zbiranje podpisov občanov in občanov Logatec.

In do 24. oktobra, kolikor je trajal rok za zbiranje podpisov, je peticijo podpisalo 760 občanov. Peticijo s podpisi so predale županu organizatorke okrogle mize: ravnateljica Metka Rupnik, šolska psihologinja Bojana Breznikar in učiteljica Sergeja Šorli Letonja.

o.ur.

Enemu od teh najmanjših

V življenju sredi napuha, egoizma in nečimrnosti so se na dobrodelnem koncertu v Cankarjevem domu razpirala čuteča srca za pomoč bližnjemu, tudi tistemu, ki se zdi še tako odmaknjen

Tudi letošnji mednarodni teden zaporov je želel nagovoriti ljudi in še posebej kristjane, da bi se zavedali potreb zapornikov in njihovih družin, žrtev kaznivih dejanj, zaposlenih in vseh, ki skrbijo za zapornike. Robi Friškovec, logaški duhovni pomočnik, sicer zaporniški duhovnik, pravzaprav koordinator zaporniške pastoralne dejavnosti v Sloveniji – njegov dom je cesta, njegovi domači pa zaporniki po celi državi, včasih tudi v Afriki in drugod po svetu – je s pomočjo svojih najožjij prijateljev in sodelavcev organiziral 22. novembra v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani dobrodelni koncert ENEMU OD TEH NAJMLAJŠIH.

Robi, organizator dobrodelnega koncerta za potrebe zapornikov.

Dobrodelnost koncerta je bila namenjena podpori dveh programov zaporniške pastoralne dejavnosti, in sicer programu pomoči žrtvam kaznivih dejanj in programu zapornikov po prestani kazni. Na koncertu so nastopali Ljubljanski godalni kvartet, Perpetuum Jazzile, sekstet Adoramus, Peter Januš, Nuša Derenda, Regina, Ana Dežman in Elda Viler, skupina Svetnik, folklorna skupina Emona, Alenka Godec, Trkaj, Nuška Drašček, Pihalni orkester Logatec in drugi. Koncert sta povezovala Katarina Čas in Boštjan Romih. Slavnostna govornika pa sta bila poleg Robija še Dušan Valentinčič, generalni direktor Uprave RS za izvrševanje kazenskih sankcij, in France Cukjati, predsednik državnega zbora, čigar besede so se dotaknile prav vsakogar; enako tudi besedila, ki jih je med glasbo v »zaporniški celici« prebiral igralec Pavle Ravnohrib.

Dvourni koncert v režiji Njegoša Maroviča z odličnim scenarijem Tomaža Letnarja ter preprosto in učinkovito scenografijo Iva Koritnika je bil pogled vase, razmišljanje o zaporu, ki ga srečujemo v medijih, preko znancev, v vseh oblikah ne-tolerance, stigmatiziranja in obsojanja soljudi povprek... Je veljalo razmišljanju, ne samo o svoji okolici, družbi in posamezniku, pač pa tudi o sebi, o svojem zaporu, o svojih »plankah«, ki si jih ustvarjamo iz dneva v dan, da bi jim morda – Bog ve kdaj – ubežali.

NevMa

Namizni tenis kar niza uspehe

Vidni rezultati 2. odprtega turnirja

V Ljubljani je 30. oktobra potekal 2. odprti namiznoteniški turnir Republike Slovenije za mladince. Turnirja se je udeležilo 110 igralk in igralcev. Naše igralk so zopet dosegle zelo vidne rezultate: 5.-8. mesto Ana Verdinek; 9.-16. mesto Tamara Novak, Nina Špruk in Sanja Smiljanič.

Veliki mednarodni uspeh Sanje Smiljanič

V petek, 18. novembra, se je v Zagrebu odigral močan mednarodni namiznoteniški turnir *Antuna Tove Stipančiča*. Na turnirju je nastopilo 350 igralk in igralcev iz 15 držav, med njimi je bilo tudi šest igralcev in igralk iz logaškega NTK. **Sanja Smiljanič** je dosegla odlično **3. mesto** in bila **najbolje uvrščena kadetinja** med številnimi slovenskimi tekmovalkami.

Tudi kadeti v finalu

V Preserju so se 20. novembra kadeti pomerili na polfinalnem turnirju za kadetsko ekipno državno prvenstvo. Logaški kadeti so tekmovali v postavi: Vrabl, Gutnik, Žigon in Bončina, ki so ob treh zmagah in porazu osvojili **2. mesto**, kar zadošča za nastop med osmimi ekipami na finalu državnega prvenstva.

Za finale prepričljive tudi kadetinke

V Gorici pa so tekmovala kadetinke v postavi: Smiljanič, Verdinek, Gutnik in Zupančič. Po prepričljivih štirih zmagah so osvojile **1. mesto**, kar jim zanesljivo zagotavlja nastop na finalu 15. ekipnega državnega prvenstva Slovenije za kadete in kadetinke 28. in 29. januarja 2006 v Logatcu.

Ana Verdinek, druga z desne.

Tri Logatčanke med osmerico

Na Muti na Koroškem se je 27. novembra odvijal 2. odprti turnir republike Slovenije za kadete in kadetinke v namiznem tenisu, katerega se je udeležilo 83 kadetov in 38 kadetinj iz vse države. Iz našega kluba so nastopile štiri kadetinke in štirje kadeti, ki so se uvrstili: **Ana Verdinek** na 2. mesto, Sanja Smiljanič in Nina Zupančič 5. – 8. mesto, Katja Gutnik, Miha Žigon in Blaž Bončina 7. – 32. mesto.

JaB

Blesteči dosežki na evropskem prvenstvu v Parizu

Dva odlična dosežka obeh logaških reprezentantov na evropskem prvenstvu v francoskem boku

V jesenskih dneh je logaški Klub borilnih veščin sodeloval v projektu **Hura, prosti čas**, namenjen uporabi telovadnic med šolskimi počitnicami za rekreacijo otrok in mladine. Projekt so izvedli kot tečaj borilnih veščin v osnovni šoli v Hotedršici.

Logaški KBV pred jesenskim ringom.

V zadnjem času so dosegli tudi nekaj odličnih rezultatov. Na državnem prvenstvu v francoskem boku v Cerknici je Patricija Hasler dosegla drugo mesto v ženski kategoriji nad 65 kg, Simon Merlak prvo mesto v moški kategoriji do 65 kg, Žiga Merlak pa drugo mesto v isti kategoriji. Poleg tega so si izbojevali tudi dva izvrstna dosežka na **evropskem prvenstvu v Parizu**, kjer je Simon Merlak osvojil 5. mesto v kategoriji do 65 kg, Žiga Merlak pa 2. mesto v kategoriji do 60 kg; poleg tega pa je dobil še pokal za najboljšega napadalca med vsemi moškimi kategorijami na evropskem prvenstvu.

Kraj in urnik treningov: Logatec (športna dvorana pri OŠ 8 talcev) torek in četrtek od 19.30 do 20. ure; Hotedršica (telovadnica osnovne šole) torek in četrtek od 20.15 do 21.45.

Za začetni tečaj zadostujeta le športno oblačilo in obutev; vso ostalo opremo boste lahko kupili prek kluba z 20% popusta.

Janez Obreza, mag.farm.

Pergovnik 7. na Ljubljanskem maratonu

Na cilj 10. Ljubljanskega maratona pritekel v 3 urah in 12 minutah

Letošnjega jubilejnega 10. Ljubljanskega maratona s preko 8000 tekači na različnih razdaljah se je udeležilo precej tekačev tudi iz Logatca, ki tekmujejo za športno društvo Trnovski maraton. Teka po ljubljanskih cestah na 21 km so se prvič udeležili Breda Kosmač, Zlatko Zimšek, David Rupnik in Mitja Maček, drugi pa je omenjeno razdaljo uspešno pretekel tudi Peter Kosmač. Prav tako drugič se je maratona na 42 km udeležil Ivan Pergovnik, ki je med 874 prijavljenimi tekači s časom 3 ure 12 min zasedel absolutno 74. mesto; v svoji starostni kategoriji nad 50 let pa je osvojil odlično 7. mesto. Vsi so si bili na cilju enotnega mnenja, da je bila organizacija odlična in da se bodo na tekaške prireditve v prestolnici Slovenije še vračali.

R.R.

Twirling open Slovenia 2005

Lepi uspehi in odlična organizacija Twirling kluba logaških mažoret

Logaške mažorete z dolgoletno tradicijo, znane v domovini in tujini, so 19. novembra pripravile v Logatcu mednarodno tekmovanje »TWIRLING OPEN SLOVENIA 2005«.

Priprave, ki jih je vodil organizacijski odbor z Vero Tratnik, Mihaelo Merlak, Nives Varga, Barbaro Čuk, Miranom in Karmen Antončič ter Nado Skuk, so bile v polnem teku od maja, ko so že začeli zbirati prijave. Na tokratnem tekmovanju so lahko nastopale mažorete, ki so se na svojih državnih tekmovanjih uvrstile med prvih 6 v solo programu, v parih in skupinah pa na prva tri mesta. Tako so v Logatcu zbrali sto štirideset prijav, med katerimi je bilo 30 tekmovalk posameznic, 13 parov in 14 skupin iz Madžarske, Hrvaške in Slovenije. Italija pa se je na tekmovanju predstavila kot gostja, in sicer z enim freestylom, dvema paroma in eno skupino.

Začetek tekmovanja je potekal sredi sobotnega dopoldneva po posebnem protokolu, v katerem so bili pozdravni nagovori župana Janeza Nagodeta, direktorja JSRS za kulturne dejavnosti Igorja Teršarja, predsednice Mažoretne in twirling zveze Slovenije Nade Skuk, ter se zaključil s prisegami tekmovalk in sodnic.

Tekmovanje je nato potekalo do poznega popoldneva. Dekleta so se pomerila v obveznem solo programu, v prostem solo programu, v parih in skupinah. Ves čas so jih spremljale budne oči mednarodnih sodnic Sandi Wiemers iz ZDA (podpredsednica svetovne zveze in predsednica ameriške zveze) in Isabelle Beltrame iz Italije. Po tekmovalnem delu je sledil program veselja in zabave – »Twirling for fun«, kategorija plesa z vrtenjem palice, ki ga ocenjuje publika; te pa je bilo na sobotno popoldne na novih tribunah športne dvorane za prek petsto nasmejanih obrazov.

Po koncu zabavnega dela je sledila slovesna podelitev priznanj, medalj in nagrad. Logaška dekleta so se odrezala zelo dobro, saj je Lara Ferbišek pristala na 3. mestu, Maša Urbančič na 5., Kristina Ilič na 10. in Maja Stagličič na 13. mestu. »Ravno kategorija, v kateri so tekmovalale naše, je bila najštevilčnejša. Sara Pečkaj in Lara Ferbišek sta bili v paru četrti; le za las se jima je izmuznila medalja,« je naglasila uspeh domačih Vera Tratnik, ki je z zadovoljstvom še ugotavljala: »Poleg organizacijskega odbora nam je pri organizaciji pomagala tudi občina Logatec in Območna izpostava JSKD Logatec. Na dan tekmovanja pa smo imeli za pomoč še

Pred podelitvijo odličij.

Foto: D. Malavašič

20 ljudi (hostese, vstopnina, prijavnina, pregled zdravniških potrdil, snemanje, slikanje...). Sploh pa mislim, da je bilo tekmovanje zelo dobro organizirano, saj je vse potekalo po določenih urnikih. Tekmovalke so imele možnost dodatnega ogrevanja v šolski telovadnici, poskrbeli smo za prenočišča in prehrano. Vsaka tekmovalka je dobila spominsko darilo. Poleg vsega smo imele še spremljevalni program naših deklet, ki niso tekmovala, so

se pa predstavila. Menim, da tako dobro pripravljenega tekmovanja treh držav še nismo imeli. Ob koncu tekmovanja smo za organizacijo prejeli čestitke Hrvaške, Madžarske in obeh sodnic.«

Pa tudi uredništvo Logaških novic iskreno čestita Veri Tratnik, vsem dekletom ter njihovim staršem za odlično izvedbo mednarodnega twirling tekmovanja!

NevMa

Na Čemšeniško

Kar sedemnajst članov logaškega Društva invalidov se je 25. oktobra udeležilo pohoda na Čemšeniško planino nad Zasavjem. V jutranjih urah so se z avtobusom odpeljali prek Trojan do smučišča na Prvinah. Od tod so se napotili proti 1240 m visokemu vrhu, na katerega so se povzpeli v dobri uri prijetne, ne prestrme hoje.

Po sestopu se je skupina dvanajstih pohodnikov napotila peš do Trojan, kjer so se srečali še z ostalimi udeleženci na kosilu. Domov grede so se ustavili še v Snoviku, si ogledali terme in na novo zgrajene apartmaje ter se prek Kamnika vrnili v Logatec.

Zaradi bližajoče se zime je bil to letošnji zadnji, vendar nadvse prijeten izlet.

France Brus

Pred smučarskim domom na Prvinah.

Foto: O. Mihevc

Na Haloškem Triglavu

Tako se tam okoli rado reče Donački ali Rogaški gori

Prvo nedeljo v novembru se je večja skupina planincev z avtobusom odpravila na pot proti Rogatcu; zaradi slabega vremena so se zapeljali prav do Rudijevega doma na Donački gori (590 m) – na sedlu pod Donačko goro.

Donačka gora se dviguje kot podaljšek Karavank med Haložami in Sotlo; zaradi priostrenega vrha se kaže kot matterhornski rog, zato tudi imenovana Rogaška gora, na severu poraščena s pragozdom dvestoletnih bukev, med katerimi vodi najkrajša pot proti vrhu. Nad zadnjimi viharjaki pa se belijo skoraj 50 m visoke vršne skale. Po dobri uri hoje so planinci dospeli v meglo, ki ni dopuščala razgleda po Haložah in Obsotelju. Proti vrhu je bilo treba uporabiti tudi nekaj plezalnih veščin. Prav na vrhu gore (883 m) so 1730. leta postavili baročno cerkev sv. Donata, zaščitnika pred strelo, in po tej cerkvi je tudi gora dobila svoje ime. V času preganjanja čarovnic je prenekateri reva v mukah priznala, da je letala k Donatu, tu jedla, pila, plesala, grešila in delala točo.

Na zamegljeni Donački gori.

Foto: M. Petkovšek

Okrog poldneva so se vrnili do lepo urejenega Rudijevega doma in se okrepčali. Zvonka pa je Janezu, Alenki in tajnici Marinki izročila domiselna priznanja donatorjev njene »sekcije«. Nato so se odpeljali v Rogatec, kjer so si ogledali muzej na prostem, ki prikazuje osrednještajersko ljudsko stavbno dediščino subpanonskega tipa in kulturno izročilo ljudi, živčih v Obsotelju, južno od Donačke gore in Boča. Muzej, ki je bil postavljen 1981., je izšel iz ideje, da bi ohranili rojstno hišo tamkajšnjega pesnika Jožeta Šmita.

Kasneje so si nedaleč od Rogatca ogledali še grad Strmol. Dvorec s parkom in pristavo je kot zameetek graščine ohranjen v jedru gradu, ki sega v čas in lastništvo celjskih grofov. Prvo nadstropje ponuja ogled črne kuhinje z odprtim kamnitim ognjiščem in zidano napo, drugo nadstropje pa je namenjeno razstavam domačih in tujih likovnih umetnikov. Tretje nadstropje bogati obnovljena grajska kapela z baročnimi freskami. Kapela je povezana z dvema sobanama, ki ju krasi redkeje predstavljena klasicistična poslikava; prostora sta namenjena poslovnim in strokovnim srečanjem, konferencam, prezentacijam... Posebna ponudba velja porokam in pestri kulinariki. Grajska ječa pa je preurejena v vinoteko.

Nadaljnji ogled je veljal Rogaški Slatini, znanemu turističnemu središču, kjer je vse v znamenju vode, zlasti zdravilne in termalne – med 27 in 36°C. Nekateri med pohodniki so se tudi okopali, drugi so se sprehodili med lepo urejenimi parki.

V večernih urah so se pohodniki z bogatimi vtisi vrnili v Logatec – hvaležni Alenki za celodnevno vodenje, šoferju pa za prijetno in varno vožnjo.

Marinka Petkovšek

Merlak – tretjič zapored državni prvak med veterani

Člana športnega društva Trnovski maraton Konrad Merlak iz Hotedršice in Ivan Pergovnik iz Logatca sta v letošnji sezoni odlično tekmovala po Sloveniji in v tujini. V skupnem seštevku osmih najboljših od skupno 19 tekov za pokal Primorskih novic po Primorski in Notranjski je Merlak osvojil 2., Pergovnik pa 3. mesto. Med najboljše tri se je na posameznih tekih uvrščala tudi Nada Merlak, ki pa za osvojitve skupnega pokala ni imela dovolj nastopov.

Konrad Merlak na poletnem državnem gorskem teku na Kokoši.

Konrad je svojo kvaliteto dokazoval še na Dolenjskem pokalu, kjer je v skupni razvrstitvi osvojil 3. mesto (7 tekov). Da pa mu nihče ni kos v svoji starostni kategoriji, je dokazal s tretjim zaporednim naslovom državnega veteranskega prvaka in z osvojitvijo 2. mesta na gorskem maratonu štirih občin na Petrovem Brdu. Na 35 km dolgi razdalji je uspešno premagal kar 5000 m višinske razlike.

R.R.

TKŠ društvo iz Grčarevca

se ob letošnji zadnji številki Logaških novic **zahvaljuje** uredništvu za objavo prispevkov, ki so prav gotovo pripomogli k boljši prepoznavnosti prizadevanj članov društva.

Uredništvu in vsem,

ki ste kakorkoli pomagali društvu, želijo člani vesele božične praznike in srečno novo leto 2006.

Invalidi so zakolesarili

Logaško Društvo invalidov je 22. oktobra v lepem, skoraj poletnem sončnem vremenu organiziralo za svoje člane kolesarski izlet pod geslom: »S športom in rekreacijo ohranjamo invalidi psihofizične sposobnosti!«

Tik preden so zajezdili kolo.

Foto: Olga Mihevc

Šestnajsterica članov društva je prekolesarila pot od Logatca prek Novega Sveta do Hotedršice in nazaj. S kolesi najrazličnejših znamk in starosti so kolesarji in kolesarke prevozili kakih 35 kilometrov. Prijetno razpoloženi, čeprav nekoliko utrujeni, so bili odločeni, da se bodo s kolesi še kdaj preizkusili, morda celo na nekoliko daljši poti.

France Brus

Pohod spomina 1918

Na Martinovo soboto se je odpravilo na Krn – na Pohod spomina 1918 šest logaških planincev. V sivem, meglenem in v slano odetem jutru so se z dvema avtomobiloma pod vodstvom Sandija pripeljali v dolino Lepene. Iz doline so s planinsko opremo krenili na planinski pohod v počastitev konca prve svetovne vojne 11. novembra 1918.

Pohod, posvečen vsem padlim in umrlim vojakom svetovne morije, so organizirali novogoriški planinci z društvom Mali muzej iz Bohinjske Bistrice. Pot, prekrita z listjem in preprejena s koreninami, je terjala veliko previdnosti, še posebej Fani, ki je šla prvič po tej poti, na kateri je bilo vse polno prijazno razpoloženih pohodnikov z vseh koncev Slovenije.

Pred domom pri Krnskih jezerih.

Foto: M. Petkovšek

Po dveh urah hoje so prispeli do Planinskega doma pri Krnskih jezerih (1385 m), kjer je bilo le toliko prostora, da so se planinci lahko preoblekli in se malo podkrepili. Pot so nato nadaljevali do Krnskega jezera, ki ga je sonce naravnost svečano obsijalo za srečanje vseh pohodnikov ob drugi popoldanski uri.

Po vrnitvi v Lepeno so se v Domu Klementa Juga (680 m) zaradi prenavljanja kuhinje pogreli le s toplo kavo. V meglenem večeru so se srečno vrnili domov.

M. Petkovšek

Spet po Vertovčevih poteh

Tretjo novembrsko nedeljo so jo logaški planinci pod vodstvom Marinke Kozamernik ponovno mahnili po Vertovčevih poteh, ki so jih merili v družbi še kakih 3.000 pohodnikov. Tudi letos je vodila pohodnike pot po ustaljeni smeri skozi polja, travnike, vasi in griče zgornje Vipavske doline. Povsod so bili deležni gostoljubja domačinov.

Sredi dneva so dospeli do Šmarij (238 m). Del Šmarij je spomeniško zaščiteno zaradi arhitekturnih posebnosti: leseni ganki, napušči, mostovi, kamniti okenski okviri, portali, vodnjaki, kar vse priča o stoletni človekovi potrebi po estetski in funkcionalni urejenosti bivanjskega okolja. V tamkajšnji cerkvi sv. Marije iz leta 1620 so freske Simona Ogrina iz leta 1883 in posebna umetniška slika sv. Lucije. Na vaškem trgu ob cerkvi stoji spominsko obeležje Matiju Vertovcu, delo akademskega kiparja Mirsada Begića. Obeležje so postavili vaščani v zahvalo svojemu rojaku ob 150-letnici njegove smrti. Vertovec sodi med najpomembnejše strokovne pisce 19. stoletja. Rojen je bil 28. januarja 1784 v Jakulinah pri Šmarjah na Vipavskem. V duhovnika je bil posvečen v Gorici 1807. leta. Služboval je v Vipavi, na Planini in v Šent Vidu (današnji Podnanos), kjer je umrl 2. septembra 1851.

Svoje življenjsko poslanstvo je uresničeval z izobraževanjem ter moralno in versko vzgojo. Prvi je v slovenščini pisal o vinogradništvu, vinarstvu in kletarstvu, o astronomiji in o splošni svetovni zgodovini. Točno opoldne je pohodnike ob spomeniku pozdravno nagovoril pohodnik – ajdovski župan Marjan Poljšak; tam je bil še krajši kulturni program.

Samo še ta ptiček, potem pa domov.

Foto: M. Petkovšek

Po družabnem srečanju in obisku nekaterih vinskih hramov so se pohodniki povzpeli do vasi Vrtovče (287 m), tu je bil čas za počitek in malico iz nahrbtnika. Nato so krenili do zaselka Tevče, blizu katerega je nekoč potekala meja med deželama Kranjsko in Goriško-Gradiščansko, in dalje do Uhanja, ki v svojem ljudskem izročilu pestuje zgodbo o grških Argonavtih, ki naj bi pred 4.000 leti pluli iz Grčije skozi Črno morje, po Donavi, Savi, Ljubljani in po Vipavi nadaljevali plovbo na povratku proti Grčiji.

Sredi popoldneva so planinci sklenili pohod pod mogočnim hrastovim drevsom nedaleč od Ustja. Tu so si pohodniki še zadnjič potešili žejo in lakoto z dobrotami domačinov – Planinskega društva iz Ajdovščine. Tu so tudi logaški planinci prejeli žig prehojene poti, nato so se z avtobusom odpeljali na logaško stran s krajšim postankom na Hrušici Pri Stari pošti. – Prihodnjič se velja pridružiti logaškim planincem.

Marinka Petkovšek

Veseli jesenski večer

Drugi petek v novembru sta vzgojiteljici iz enote vrtca v Hotedrščici s predstavniki KTD Hotedrščica pripravili praznovanje jeseni pod naslovom Veseli jesenski večer. Pri stari osnovni šoli se je zbralo kar precejšnje število otrok in odraslih.

In kako jim je šlo od rok!

Najprej so si prisotni ogledali igrico Miška si je raztrgala trebušček v izvedbi otroške dramske skupine Pikčasti štumpf. Otroci so sodelovali pri likovni delavnici; oblikovali so razne izdelke iz poljskih pridelkov. Izdelke so zatem postavili na ogled.

Mamice tamkajšnjih otrok so narezale kostanj, ki ga je prispevalo KTD, in naredile vrečke zanj. Kostanj so zatem pekli očetje. Seveda, pri pečenem kostanju, ki je vsem zelo teknil, je bila vseskozi vrsta.

Čeprav je bilo kar hladno, so se mnogi še dolgo zadržali, saj večer je bil zares lep.

Mojca Šemrov

Zlati sončki

Kurirček aktivno sodeluje v programu Zavoda za šport Slovenije – Zlati sonček

Logaški vrtec Kurirček z vsemi svojimi enotami (centralni vrtec, Tabor, Rovte in Hotedrščica) aktivno sodeluje v programu Zlatega sončka. Najstarejša generacija predšolskih otrok iz vrtca Kurirček je zaključila program plavanja oziroma prilagajanja na vodo v sklopu programa Zlati sonček. Program, ki ga izvaja Zavod za šport Slovenije, se prične že v vrtcu in konča v tretjem razredu osnovne šole.

Program za vrtce je sestavljen iz petih nalog: plavanje, smučanje ali drsanje, spretnosti z žogo, izleti v naravo ter kolesarjenje ali rolanje oz. kotalkanje. Za pridobitev male modre medalje morajo otroci izpolniti vsaj štiri od petih nalog.

S pridobitvijo bazena v Zapolju, so se letos prvič lahko logaški otroci vključili tudi v program plavanja. »V veselje nam je, da smo tudi v Logatcu dočakali bazen. Ker program Zlati sonček, ki ga v našem vrtcu izvajamo že od vsega začetka, predvideva tudi učenje plavanja oziroma prilagajanje na vodo za predšolske otroke; letos smo prvič izkoristili priložnost, da smo uresničili ta del programa,« je dejala ravnateljica gospa Frida Rupnik.

Na plavalni tečaj so popeljali vseh 98 otrok, ki letos obiskujejo vrtec zadnje leto. Za vodenje tečaja so poskrbeli strokovno usposobljeni učitelji plavanja, vse ostalo pa so organizirale vzgojiteljice iz vrtca. »Otroci, še vedno govorijo o plavanju, čisto so navdušeni; vsi iz naše skupine so si pridobili zlatega sončka,« je dejala Jelka Brenčič, ena od vzgojiteljic, »nekateri so celo splavali; mnogi pa že nagovarjajo starše, da jih spet odpeljejo na bazen,« je še z nasmehom dodala.

Vanja Uvalič Kosijer

Jubilejno tekmovanje iz logike

Šola v Rovtah je uspešno organizirala težavno 20. državno tekmovanje v logiki

V soboto, 22. oktobra, je na OŠ Rovte, ki je bila izbrana za organizatorja med 21 šolami Slovenije, potekalo jubilejno 20. državno tekmovanje v znanju logike. Na to smo bili učitelji in učenci ponosni in smo šolo hoteli prikazati v kar se da prijetni luči; lično smo jo okrasili in pripravili našim gostom prischen sprejem. Tekmovalce je za vzpodbudo pozdravil ravnatelj Mitja Turk in tako marsikoga rešil prevelike treme. Niti celotne organizacije pa je spretno razpredala naša učiteljica in mentorica Tanja Žontar.

Tekmovalci iz Rovt: Tanja, Jakob in Nejc.

Tekmovanja so se udeležili učenci 7., 8. in 9. razreda devetletke; s 13 šol je tekmovalo 75 učencev notranjske regije: iz Borovnice, dveh šol z Vrhnike, iz šole Tabor Logatec, iz Cerknice, z Rakeka, iz Starega trga pri Ložu, Idrije, Nove vasi, z Dobrove in Brezovice. Po mnenju tekmovalcev so bile naloge zelo zahtevne, kar so potrjevali tudi ne najboljši rezultati. Vendar priznanje zaslužijo prav vsi – učenci in njihovi mentorji, ki so ves čas bedeli nad njimi in jim vlivali znanje in pogum v marsikateri prosti uri. To je znala šola organizatorica tudi nagraditi, saj je najboljšim učencem in vsem mentorjem podelila lično izdelana stojala za svinčnike z znakom naše šole, ki jih je izdelal naš domačin Janez Kavčič. Prav vsi pa bodo lahko prebrali, kaj se na naši šoli dogaja, v glasilu, ki so ga dobili vsi učenci.

Uradni rezultati pridejo kasneje, vendar si velja zapomniti besede ministra za znanost in visoko šolstvo dr. Zupana, ki pravi: »Noben cilj, ki ga dosežemo z lahkoto, ni tako sladek, kot tisti, za katerega je treba veliko truda.«

Metka Bogataj

Stalna kakovost

Z velikim veseljem objavljamo sporočilo, da so **Drobtinice s Planin**, šolsko glasilo iz Rovtarskih Žibrš, prejele na Cicibanovem natečaju za otroška glasila **priznanje za stalno kakovost**. Čestitamo!

Uredništvo Logaških novic

SINTER – za kakovostno streho!

**Kupec, ki želi resnično
kakovostno streho, izbere
strešnike po SINTER tehnologiji**

Strešna keramika sinter. SINTER tehnologija pomeni izredno natančno voden proces žganja gline. Surovina se segreje skoraj do tališča, tako da se strešniki še lahko oblikujejo. Sinter izdelki vpijajo manj kot 3% vode. Porcelanski gres ali granitogres, malo bolj segreta surovina, pa vpija manj kot 1% vode. Če bi surovino segreli še nekoliko več, bi dobili steklo, ki vode sploh ne vpija.

Prav zaradi slabšega vpijanja vode so sinter izdelki izredno odporni proti mrazu in prenesejo prek 400 ciklov zamrzovanja in odtajevanja, pri čemer štejeemo en cikel od -20 do +20°C (nekdanji JUS je predpisoval 35 ciklov). Visoka temperatura žganja še ne zagotavlja kakovosti izdelka; ta je odvisna tudi od mineraloške sestave, predvsem od razmerja med silicijevim in aluminijevim oksidom.

Zagotovljena odpornost. Odpornost proti zmrzali je odvisna od vpojnosti vode; vpojnost vode pa mora biti za zunanjo rabo manj kot 3%. Preizkus je pokazal, da nobeni drugi izdelki ne dosegajo tolikšne obstojnosti proti zmrzali kot ravno izdelki sinter. Vsi drugi izdelki so podvrženi pogostim reklamacijam. Zato morajo biti kupci pri izbiri strešnikov pazljivi. – Zanesljivo odpornost zagotavlja le sinter kritina.

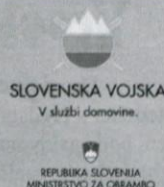
Ekološka prednost. Ker strešniki sinter vzdržijo več generacij, jih ni mogoče primerjati v kakovosti z običajnimi strešniki. Pa še ekološka prednost: uporaba sinter strešnikov pomaga preprečevati širitev ozonske luknje.

Sinter strešnike prodaja pri nas le podjetje Lipa, Andrej Abrahamsberg, s.p., iz Solkana. Program ponuja nemške izdelke koncerna Lafarge, ki se sme pohvaliti z najstarejšo evropsko tradicijo strešnikov, saj so prve opekarne nastale v Westfaliji v okolici Hannovra že sredi 13. stoletja – Heisterholz&BDK.

Garancija za sinter strešnike. Kakovost sinter strešnikov potrjuje tudi dejstvo, da se na našem trgu prodajajo že 16 let brez kakršnih koli reklamacij!

SINTER = KAKOVOST
LIPA – Andrej Abrahamsberg, dipl. ing. kem.
B. Kalina 6, 5250 Solkan;
tel.-fax 05/300 52 16, GSM 040 207 338

PROSTOVOLJNO SLUŽENJE VOJAŠKEGA ROKA

V treh mesecih boste lahko izkusili aktivno, razburljivo, dinamično vojaško življenje, se usposobili za preživetje v najrazličnejših okoliščinah in opravljanje različnih bojnih nalog. Spoznali boste osnove taktike, radiološko-kemično-biološke obrambe, inženirstva, zvez in sanitete.

Prostovoljno boste lahko služili vojaški rok v vojašnicah v Postojni, Murski Soboti in na Bohinjski Beli. Na prostovoljno služenje bomo v naslednjem letu napotili predvidoma trikrat: januarja, maja in septembra 2006 in bo trajalo 3 mesece. Med služenjem boste vojaki prostovoljci zdravstveno in nezgodno zavarovani, usposabljanje pa se vam šteje v pokojninsko dobo. Zagotovljene boste imeli prenočišče, prehrano, povračilo potnih stroškov in plačilo. Poleg tega prejmejo še plačila v skupnem znesku cca. 170.000,00 SIT.

Sprejemni pogoji:

- državljanstvo Republike Slovenije
- starost med 18 in 27 let
- sposobnost ali delna sposobnost za vojaško službo
- brez priznanega ugovora vesti vojaški dolžnosti
- neodslužen vojaški rok.

Prijavite se lahko najpozneje 30 dni pred napotitvijop v Pisarni Logatec, Tržaška cesta 13, Logatec in izpostavi Vrhnika, Cankarjev trg 4, Vrhnika v času uradnih ur, ki so v ponedeljek od 8.00 do 12.00 ter od 13.00 do 15.00, v sredo od 8.00 do 12.00 ter od 13.00 do 17.00 in v petek od 8.00 do 13.00.

Če boste izpolnjevali tudi splošne pogoje, boste imeli vojaki prostovoljci po uspešno končanem usposabljanju prednost pri zaposlitvi v Slovenski vojski in vključiti v pogodbeno opravljanje vojaške službe v rezervni sestavi.

DEŽELNA BANKA SLOVENIJE

vedno blizu

Opravičilo

V novembrski številki Logaških novic se je v članku *Deželna banka Slovenije – sodobni finančni servis vtihotapila neljuba napaka*. V uvodnem besedilu so bili napačno navedeni naziv, ime in priimek vodilnega funkcionarja Deželne banke Slovenije. Deželna banka Slovenije ima namreč **predsednika uprave**, ki je **dr. Draško Veselinovič**.

Nenamerno napako obžalujemo; Deželni banki Slovenije in predsedniku uprave dr. Drašku Veselinoviču pa se iskreno opravičujemo.

Uredništvo

Bralci pišejo

Kje se je zataknilo?

Logaške novice, november 2005

Gospe Marinki Dolenc in vsem, ki jih zanima projekt izgradnje **poslovilne vežice** in usoda **Stare sodnije**.

Poslovilna vežica. S pridobitvijo zemljišča in vseh soglasij za gradnjo **poslovilne** (lepše kot mrliške – op. p.) **vežice** je bilo kar preveč težav in dogovarjanja in vse kaže, da jih tudi v prihodnje še lahko nekaj pričakujemo. Pričakujemo pa še ta mesec izdajo gradbenega dovoljenja. Po tej pridobitvi pa bomo z javnim razpisom uskali najboljšega ponudnika za izvedbo gradbenih in obrtniških del, za kar so zagotovljena sredstva tudi v predlogu proračuna občine Logatec za leto 2006, ki ga bo, vsaj tako upam, občinski svet sprejel še pred prazniki.

Načrtujemo, da bodo gradbena iz obrtniška dela za poslovilno vežico v KS Tabor končana v jeseni leta 2006. Zagotoviti pa bo treba še sredstva za opremo. Morda jih bomo oskrbeli že pred zaključkom leta 2006, zagotovo pa v letu 2007.

Stara sodnija – Tržaška 105 v Gorenjem Logatcu.

Prenova »Stare sodnije« v Gorenjem Logatcu se je pričela v devetdesetih letih, predvsem z namenom, da se pripravijo ustrezni prostori, ki bi jih občina ponudila za potrebe središča bodoče regije ali pokrajine. Glede na dejstvo, da še vedno nimamo niti pokrajin niti ne vemo, ali bomo imeli za tako dejanje dovolj politične moči in še več modrosti, je sicer moje osebno mnenje, da je bila to napačna ali prezgodnja odločitev.

Občina je letih 1995 in 1996 nadaljevala z obnovo in v mansardnem delu uredila stanovanja, uredila primerne inštalacije, vgradila vsa okna in naredila fasado. Za izvedbo navedenih del je občina najela pri Stanovanjskem skladu RS dolgoročni kredit v višini 32,7 milijona tolarjev z dobo vračanja 25 let. Stanovanja so bila dana v najem vsaj nekaterim družinam, ki so imela tam stanovanja že pred obnovo. Nekaterim od njih je bilo ob začasni izpraznitvi marsikaj obljubljeno, a žal, ne zapisano, tako da za ureditev stanja še danes potekajo nekatere tožbe. – Svoje prostore pa je v tem obdobju uredila Pošta Slovenije, ki ima v tej zgradbi poslovne prostore za pošto 1371.

Vsi ostali prostori so neizdelani in čakajo ali na nove najemnike ali morda tudi lastnike. Prav v tem času potekajo pogovori z nekaterimi interesenti za najem. Odločitev bo znana do konca tega leta. Če nam prostih prostorov ne bo uspelo primerno oddati, bom sam pripravil primerne predloge, o katerih pa bo razpravljaj in sklepal občinski svet v začetku prihodnjega leta.

Župan Janez Nagode

Voščilo knjižnice

*Staro leto je minilo,
stare radosti, bolesti;
novo leto, nov začetek
zopet nove je povesti.
(Iz Zbirke voščil
za vse priložnosti)*

Vsem članicam in članom naše knjižnice ter ostalim občanom želimo vesele božične in novoletne praznike ter veliko uspehov v letu, ki prihaja.

Denar za nakup voščilnic podarjamo v dobrodelne namene.

Kolektiv Knjižnice Logatec

Bralci pišejo

V znanju je moč

Logaške novice, november 2005

Spoštovana gospa učiteljica!

Z velikim veseljem in, priznati moram, tudi začudenjem, sem prebrala vaš sestavek v novembrskih Logaških novicah "V znanju je moč". Čeprav nisem v šolstvu, sem različne oblike izobraževalnega sistema izkusila na svoji izobraževalni poti pa pri svojih otrocih že v svoji mladosti ob mami – učiteljici. Dejstvo je, da si lahko v pedagoškem poklicu iz različnih nagibov, med katerimi naj bi bil tudi ta, da imaš rad otroke, mladino ... Vendar to vsekakor ni in ne sme biti dovolj. Slednje se v zadnjem času tudi vse bolj pogosto potrjuje. Velikokrat se ta "ljubezen" konča v primeru ne-idealnih otrok, torej ko naletimo na neposlušnost, ignoranco in še kaj.

Vendar na vsak "zakaj" se najde tudi "zato". Delo z otroki in mladino je vse prej kot enostavno, zahteva celega človeka (rezultat delnosti je lahko tudi nemir med poslušalci), še posebej, če je tvoja naloga prenos znanja in ustvarjanje vedoželjnih ljudi. Želja po slednjem pa je zelo pomemben element, ki bi pri izbiri tega poklica moral imeti skorajda večjo težo kot zgolj želja po delu z otroki. Če želimo otrokom in mladostnikom – ki jih velikokrat obravnavamo kot "nujno zlo" – približati znanje in jim ga tudi uspešno posredovati, moramo biti poleg strokovnjaka, ki razume bistvo svojega predavanja, tudi dobri retoriki. Le tako, in samo na ta način, lahko pritegnemo otroke, mladino, tudi odrasle, ne samo da prisluhnejo, temveč da prisluhnejo z zanimanjem. Nekateri se s tem darom rodijo, drugi pa bi se morali zavedati, da je lahko znanje velika teža in breme, seveda, za tiste, ki morajo (ali bi morali) to znanje pridobiti, še prav posebej, če je snov podana hitro (ura teče...), večini nerazumljivo (vprašati ne smejo, ker potem ne poslušajo, ali pa ni časa za dobro razlago ali pa...) in suhoparno. Tudi med odraslimi pri takem načinu predavanja zaveje nemir.

Ker delam na raziskovalnem področju, kjer se moramo venomer izobraževati, slediti novim spoznanjem in dognanjem, vem, da je lahko takšen način dela zelo utrujajoč. Če obstaja možnost, sodelujmo ali pa se povežimo s strokovnjaki, ki nam lahko svoje izkušnje in znanje posredujejo, saj je to najhitrejši in najpreprostejši način pridobivanja dodatnega znanja in pozitivnih izkušenj. Seveda, izberemo tiste, za katere vemo, da so pri svojem delu uspešni. Hkrati smo tudi mi "izpostavljeni" predavanjem, zato mi je dejstvo, da lahko pritegneš pozornost občinstva le z zanimivim in razumljivim podajanjem tematike, še kako znano. Če pri našem delu ne sledimo trendom in ugotovitvam izkušenih in priznanih strokovnjakov, hitro in z lahkoto delo tudi izgubimo. Velja torej pravilo, delaj – ali pusti in se loti česa bolj utečenega. Žal, so spremembe v današnjem svetu neverjetno hitre, včasih jim že težko sledimo in se že skorajda izgublamo v njih, celo mi – odrasli, kaj šele tisti, ki so šele stopili na pot odrasčanja.

Ker so vaše besede, spoštovana učiteljica, žal, prej izjema kot pravilo med ljudmi, ki jih v **sedanjem** času srečujemo v pedagoškem poklicu, srčno upam, da boste lahko svoje besede udeležili ne samo pri sebi, temveč v čim širšem krogu svojih sodelavcev. Pri vašem delu in prenosu znanja pa vam želim veliko sreče, uspehov in zadovoljstva. Res je »V znanju je moč.« In če bistvo očem (in glavi) ne ostane skrito, ugotoviš, da še vedno velja: "Več znaš, več veljaš." Srečno!

Suzana

Bralci pišejo

Belo in črno!

Belo kot sneg, a črno kot občinska zimska služba. To sem povsem mirnega srca zapisal ob popolni pozabi čiščenja snega z občinskih poti v mladem naselju Ograje v naši občini. Dobrega pol metra snega nam je ta služba pustila, da se je okoli 70 družin spopadalo z njim, kakor so pač ljudje vedeli in znali. Ker je to naselje razmeroma poseljeno z mladimi družinami s šoloobveznimi otroki, je takšno dejanje zimske službe vredno vsega obsojanja. Zato prosim ustrezne občinske dejavnike, z gospodom županom, da javno v tem glasilu zapišejo:

- kdo je naredil načrt zimskega pluzenja v tem naselju – povsem jasno z imenom?
- kdo je zadolžen za čiščenje snega – z imenom?
- pri kateri višini snega je treba začeti s čiščenjem?
- objavi naj se tudi skica vseh poti v naselju, ki se čistijo.

Spoštovani g. urednik! Menim, da je glasilo Logaške novice prav ustrezen demokratičen instrument za urejanje tudi takšnih težav občanov.

Rudi Vogrič

Županovo pojasnilo

Glede na vprašanje Rudija Vogriča in glede tudi na sicer podobna vprašanja, želim dati nekaj pojasil. – Prvi sneg je vedno za nekatere prezgoden, za druge prepozen; vzdrževalcem cest in občini pa povzroči mnogo preglavic, nekaterim občanom pa precej nezadovoljstva. To je popolnoma razumljivo.

Kako je bilo z dosedanjimi ravnanji?

1. Občina, Komunalno podjetje oziroma na podlagi javnega razpisa izbrani izvajalec te javne službe, je dolžan v skladu z Zakonom o cestah in Odlokom o občinskih cestah skrbeti in vzdrževati le občinske ceste. V naši občini je tako opredeljenih skoraj 200 km cest. Te so razdeljene na lokalne, krajevne in povezovalne ceste (ulice).

2. V preteklosti so za organizacijo in nadzor zimskega vzdrževanja občinskih cest skrbele posamezne krajevne skupnosti, razen krajevne skupnosti Naklo, za katero je bilo zmerom nekako samo po sebi umevno, da zanjo to delo opravlja občinska uprava. Tako se je marsikaj vzdrževalo na račun občinskih cest, tudi cesta, ki ni bila opredeljena kot občinska cesta.

3. Na podlagi zahteve oziroma poročila Računskega sodišča, ki je pregledovalo poslovanje občine za leto 2003, je občina z ustreznimi pogodbo vse občinske ceste predala v letno in zimsko vzdrževanje domačemu Komunalnemu podjetju; to pa je prek javnega razpisa z letošnjim 15. novembrom pridobilo nove izvajalce.

In kako naprej?

Prvi sneg, kakor rečeno, je povzročil kar nekaj težav in nezadovoljstva občanov, zato smo oziroma bomo v naslednjih dneh postorili naslednje:

- srečali smo se z vsemi izvajalci, si izmenjali mnenja, opozorili na napake in se dogovorili, kdo bo vodil službo, kdo bo sprejemal in dajal informacije;
- ponovno smo pregledali prioriteten vrstni red pluzenja občinskih cest,
- srečali se bomo s predsedniki KS, da se skupaj pogovorimo o težavah zimskega vzdrževanja in dorečemo, katere ceste, kljub temu da niso občinske, zimsko vzdržujemo in zakaj taka odločitev;

- s predsedniki KS se bomo tudi dogovorili, bomo preučili, katere ceste in posamezni odseki se s spremembo Odloka o občinskih cestah uvrstijo in kategorizirajo med občinske ceste; spremembo kategorizacije planiramo v letu 2006.

Ob koncu bi se rad vsem občanom, ki so ob prvem snegu imeli (opravičene) težave, opravičil. Skupaj se bomo trudili, da bo v prihodnje boljše in da odpravimo nekatere napake in da poskrbimo, da bodo posamezne ceste in odseki boljše in pravočasno spluženi.

Janez Nagode,
župan občine

Napovednik prireditev

Torek, 20. decembra, ob 17. uri v Narodnem domu

PIKA NOGAVIČKA

Lutkovna predstava za otroke. Gostuje Čarodej in žongler Toni.
Org. in info: DPOM Logatec, tel.: 01 7509 194 (Ivica Podjed)

Torek, 20. decembra, ob 19. uri v Krajevni knjižnici Rovte

PREDSTAVITEV KNJIG IVANA MALAVAŠIČA

Org. in info: Krajevna knjižnica Rovte

Torek, 20. decembra, ob 19. uri v dvorani Glasbene šole

4. NASTOP UČENCEV GLASBENE ŠOLE LOGATEC

Org. in info: Glasbena šola Logatec, tel.: 01 7590 730

Sreda, 21. decembra, ob 17. uri v Narodnem domu

BOŽIČNICA

Org. in info: Miklavžev vrtec, tel.: 01 7509 440 (Jožica Maček)

Četrtek, 22. decembra, ob 17.15 v Domu krajanov Rovte

ZAKAJ TEČE PES ZA ZAJCEM?

Predstava za otroke.

Org. in info: Krajevna knjižnica Rovte in DPOM, tel.: 01 7509 194 (Ivica Podjed)

Ponedeljek, 26. decembra, ob 17. uri v Domu krajanov Rovte

PRIPREDETE V POČASTITEV DNEVA SAMOSTOJNOSTI, BOŽIČA IN NOVEGA LETA

Org. in info: OŠ Rovte in KD Žarek, tel.: 01 7503 024 (Alenka Kotar)

Ponedeljek, 26. decembra, ob 19.00 v gasilskem domu na Medvedjem Brdu

BOŽIČNI KONCERT.

Koncert vokalne skupine Rožmarin z gosti.

Org. in info: KŠD Trate, tel.: 01 7503 063 (Magda Kržišnik)

Sreda, 28. decembra, ob 19.30 v avli OŠ Tabor v Logatcu

»PUSTI SONCU V SRCE«

Org. in info: 01 7590 850 (Zdravko Novak)

Od srede, 28. decembra, do petka, 30. decembra, od 12. do 21. ure na

Cankarjevi v Logatcu

NOVOLETNI SEJEM

Org. in info: Občina Logatec v sodelovanju s Komunalnim podjetjem Logatec, tel.: 01 7590 608 (Simona Šušteršič Štrukelj)

Petek, 30. decembra, ob 19. uri v športni dvorani v Logatcu

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

Org. in info: KD Pihalni orkester, tel.: 041 585 525

Sobota, 31. decembra, ob 20. uri v Narodnem domu

SARMICA – silvestrska predstava s kozarcem penine.

Gostuje: Gledališče Mojteater

Org. in info: JSKD Ol Logatec, tel.: 01 7590 610 (Nevenka Malavašič)

V programu lahko pride do spremembe. Prosimo za razumevanje.

Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, tel.: 01 7590 608.

ZAHVALA

Matevž Šantelj
1941-2005

Ob boleči izgubi moža, očeta, dedka in brata se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče in ga spremili na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo smo dolžni Lovski družini Logatec, organizaciji ZB Logatec, pogrebniemu zavodu Menard, Elektru Ljubljana in govornikom Viktorju Šenu in Janezu Petku. Hvala tudi gospodu župniku Janezu Komparetu za opravljen obred.

Žalujoči domači

ZAHVALA

Antonija Otrin

Ob smrti moje drage mame, babice in tašče se zahvaljujem vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Zahvaljujemo se sosedom, vsem, ki ste darovali sveče in rože, pogrebniemu zavodu Vrhovec, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenemu pevskeemu zboru, osebju Zdravstvenega doma, ki so v vsakem trenutku priskočili na pomoč. Prav posebna hvala gre še patronažni sestri Urški, ki nam je pomagala z nego in nasveti. Zahvala tudi pogrebcem in gospodu Pavletu in hvala vsem, ki ste jo prišli kljub tako slabemu vremenu pokropit, in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Sin Janez z družino

ZAHVALA

Karol Čuk

Ob smrti našega očeta, dedka, pradedka in tasta Karla Čuka se iskreno zahvaljujemo sosedom, prijateljem, znancem in vaščanom za darovano cvetje, sveče, darove za sv. maše, izraženo sožalje in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se dr. Jožetu Skvarču in patronažnemu osebju Zdravstvenega doma Logatec za obiske na domu. Zahvaljujemo se gospodu Robiju Friškovcu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala tudi pogrebniemu zavodu Menard za organizacijo pogreba.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Leopoldina Kokelj,
roj. Mivšek,
po domače Petračeva mama

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, pomoč, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi osebju Zdravstvenega doma Logatec za nesebično pomoč pri lajšanju bolečin. Zahvala gre prav tako gospodu župniku Igorju Jerebu in g. Janezu Mihelčiču za slovesno opravljen pogreb, domačemu cerkvenemu pevskeemu zboru in pevskeemu zboru upokojencev Srebrni žarek iz Žirov za lepo poslovilno petje. Posebej se zahvaljujemo Rafaelu Krvninu in Francu Gabrovšku za poslovilne besede ter PGD Vrh Sv. Treh Kraljev za urejanje prometa.

Žalujoči domači

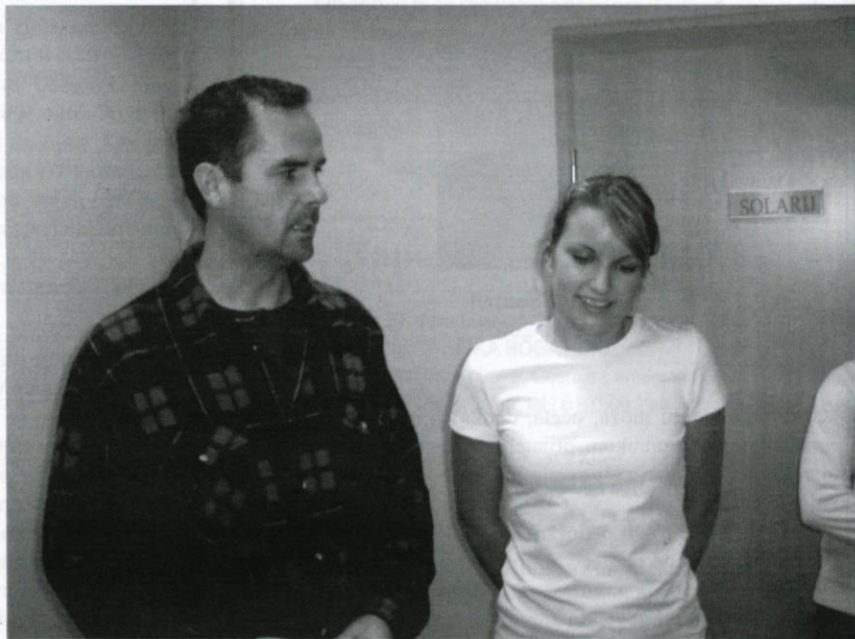
Za prijaznejše počutje in boljše zdravje

Bazenu, fitnessu in savni se je v GRC Zapolje pridružil še masažni salon

Gostinsko rekreacijski center Zapolje je 24. novembra razprl še ena vrata v svoji hiši zdravja; to pot v masažni salon.

Vodja športno rekreativnega programa Matjaž Martinšek, ki je zgovorno predstavil predvsem zdrave masažne možnosti, je poskrbel, da se je najprej v polnem sijaju razkazoval solarij; bleščave nič koliko, prostovoljcev za preizkus pa kar ni hotelo biti. V naslednji sobi, v masažnem salonu v ožjem pomenu, ki je namenjen klasični-ročni masaži in posebni masaži stopal-refleksoterapiji, bosta redno ordinirala prikupna maserka Saša Černalogar in postavni maser Marko Jurca. Ob ponedeljkih in sredo pa se jima bo v popoldanskih urah pridružil še Simon Hren, specialist refleksoterapije. Zadnji prostor, kjer je postavljena naprava za vodno masažo-aquamassage, si bo moč privoščiti vodno masažo kar v oblačilu, ne da bi se oblačilo zmočilo. Sliši se kot majhna skrivnost, ki jo velja poskusiti; za 90 tolarjev na minuto prav gotovo.

Masažni salon, ki skrbi za boljše počutje in boljše zdravje, vas vabi vse dni v tednu med 9. in 21. uro. K umirjenemu

Matjaž Martinšek in Saša Černalogar.

razpoloženju pomorejo tudi sanjavi akvareli Jožeta Matjašca, prekmurskega Logatčana, diplomiranega zdravstvenika, ki ima za

seboj že več skupinskih in samostojnih razstav.

mAš

»Povej mi, angeli – kje so...«

Novi cvetličarji podjetja EOS ROSA iz Grosupljega, ki poslujejo v prostorih cvetličarne Petra pod Čevico, so s citiranim naslovom poimenovali dobrodelno prodajno razstavo adventnih venčkov konec zadnjega novembrskega tedna v stekleni galeriji športne dvorane.

Potrudili so se in pričarali nekaj adventnega pričakovanja bližajočih se praznikov. Z razstavo so marsikomu ponudili zanimivo idejo ali pa prodali izdelek za prikupnejše predbožično razpoloženje.

Izkupiček od prodaje so novi logaški cvetličarji namenili šolskem skladu OŠ »8 talcev« Logatec.

Z bogate razstave adventnih venčkov.

Foto: D. Malavašič

NevMa

Nevarni jašek

Ob zaznamovanem parkirnem prostoru pri Stari občini na Notranjski cesti lahko pešca ali voznika, ki stopi iz parkiranega avtomobila, neprijetno in celo usodno presenetijo nepokrit in tako nezavarovan jašek kletnega okna.

Človek lahko mimogrede stopi vanj, se spotakne, pade, si zlomi nogo, roko, če se mu ne primeri celo kaj hujšega.

Neko voznico je v večernih urah spremljala neverjetna sreča. Ko je stopala iz avtomobila, je spregledala nepokriti jašek in odnesla jo je z manjšo prasko na komolcu.

Bo treba res čakati, da se kdo pobije?!

Besedilo in foto: F. Brus

Le kdo je nastavljal to past?!

Prešerno branje

V Knjižnico Logatec se je med tisoče napisanih besed na Ta veseli dan kulture, na dan rojstva pesnika Franceta Prešerna, ponovno vrnila živa beseda. Pričarali so jo člani in članice Literarnega društva Zeleni oblaki, ki so sopotnikom in sopotnicam njihovih literarnih večerov na praznični dan poklonili **Prešerno branje**. Vse nas, ki smo, kot so sami zapisali, "v času, ko je sonce najnižje, ko se po starem verovanju z zimo začne strah pred tem, da bo umrlo, da bosta prešli svetloba in toplota", prisluhnili njihovi besedi, so "obdarili s polnim košem zapisov, prevedenih v Branja". Ani Balantič, Barbari Bezek - Rot, Francki Čuk, Tilki Jerič, Lili Kavčič, Nadi Kržan, Bojani Levinger, Vandi Lavrič in Branki Novak se je med ubrano besedo prikradla tudi kakšna za(r)obljena, taka, ki kot nalašč sodi v čas praznovanja, v veseli in vznemirljivi čas pričakovanja...

Mladi pesnik in povezovalček večera Borut Petkovšek je branje prepletal z glasbo flavtistke Nike Vogrič Dežman in oboistke Žive Loštrec ter kitaristov Oddelka za jazz, rock in pop Glasbene šole Logatec.

Bil je čaroben večer, ko so se pesniki s svojimi deli poklonili pesniku, ko je v ritmu glasbe, v soju sveč in v času prihajajočih praznikov zadišalo po opojnem vonju mandarin, ko smo si zaželeli še veliko podobnih večerov s tiho mislijo na tista srečanja, na katerih bo povedano za vedno našlo svoje mesto na policah naše knjižnice...

Bibijana Mihevc

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3700 izvodov. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si

VOJNI MUZEJ LOGATEC

Ogledi ob sobotah in nedeljah od 10. do 18. ure, med tednom po dogovoru.

Informacije: Janez Švajncar,
tel.: 01 7542 790.

PREDPRAZNIČNE DELAVNICE

Delavnice bodo potekale v organizaciji DPOM v sejni sobi na Notranjski cesti 14. Datum in ura bosta naknadno objavljena na oglasni deski DPOM.

Voščilo bralcem

Naj ob božičnih praznikih zasveti vsem **Luč ljubezni in miru**.

V novem letu pa želi
obilo zdrave sreče
vsem bralcem Logaških novic

uredništvo

PLANINSKI POHODI

Nedelja, 18. decembra

Pohod na Javornik

Org. in info: Planinsko društvo Logatec,
tel.: 01 7543 617 (Jernej Rus)

Človek je ustvarjen za srečo

V adventnem času smo obiskali družino Mezgovih. Pogovor je stekel z očetom Sandijem in materjo Natalijo, ki vzorno skrbita za deseterico svojih otrok

Gospod Sandi Mezeg, ker ste ena najštevilčnejših mladih družin v Sloveniji, ste verjetno deležni večje javne pozornosti?

Večkrat so nas že obiskali novinarji in o nas pisali; ob rojstvu desetega otroka pa nas je obiskal tudi logaški župan.

Dvanajstčlanska družina je v današnji časih – nekoč, še pred 2. svetovno vojno je bilo drugače – posebnost tudi v družbenem, ne samo v družinskem pogledu?

No, minister za delo, družino in socialne zadeve mag. Janez Drobnič je na obisku v Logatcu dejal, da velike družine zagotavljajo v prihodnosti tudi več davkoplačevalcev.

Kako vidva z ženo gledata na mlade v današnji družbi?

Za mlade je dandanašnji težko. Potrošniška družba jim ne kaže prave perspektive. Za denar jim ponuja nebesa na zemlji. Ampak to ni pravi cilj življenja.

Odločila sta se za veliko družino. Kaj je odločalo pri tem?

Z ženo ne bi sprejela otrok, če ne bi poprej doživela osebne izkušnje z Bogom. Neverujoči najbrž to težko dojemajo. In prav takšna osebna izkušnja je potrebna, da sprejmeš več otrok. Sprejeti jih je treba, ker ne prihajajo od tebe, pač pa iz tebe.

Kako se do vas odziva okolica?

Okolje, kjer prevladuje velelnik: največ dva otroka, seveda na družino z desetimi gleda z nezaupanjem. Saj to razumem. Otroci iz večjih družin so drugačni. Zgodaj se navajajo razločevati življenjske situacije, jih sprejemati in se nanje odzivati. Tem otrokom veliko pomeni druženje z otroki iz večjih družin.

Kaj je po vaše smisel življenja in kako se vam zdi, da se ljudje odzivamo nanj?

Življenje brez Boga je absurd in ne vodi nikamor. Zato potrošništvo postavlja človeka za boga. Kupite to, in boste takoj srečni, jejte to, in dolgo boste živeli zdravi in zadovoljni. Pri hlastanju za ponujenimi »dobrinami« pa ni več časa ne za pogovor ne za pozornost do sočloveka ne za prijaznost. A je to sreča?

V veliki družini mora vendar vladati dokajšen red, če naj člani ne bodo drug drugemu v napoto?

Usklajevanja in razporejanja je veliko. Saj si lahko predstavljate. Ker je prvi od otrok že na študiju, drugi v klasični gimnaziji, mlajši pa tudi imajo vse mogoče obšolske dejavnosti, so nekdanja skupna kosila malce razpotegnjena. Je pa zato večerja še vedno obred. In tako je tudi ob

Dvanajsterica iz družine Mezgovih – z leve: Jošt, Marija, Jožef, Magdalena, Terezija, Sandi (oče), Mihaela Mirjam (deseti otrok), Natalija (mati), Domen, Pavel, Peter in Gabrijela.

nedeljah in praznikih. Večerna molitev nas združi z Bogom v eno. – Čarobnih paličic, seveda, ni. Skrbi je veliko. In če bi živeli brez Boga, ne bi šlo. Če človek živi brez Boga, je brez cilja in se izgubi.

Dejali ste, da sta imela z ženo osebno izkušnjo z Bogom. Je to enkratnost?

Če osebno izkušnjo imaš, potem lahko ostaneš v zaupnem odnosu z Bogom, ki deluje. Potem čutiš, da Bog gleda na človeka in ga vodi, da ni izgubljen.

Imate do vseh otrok enak odnos – imate morda katerega izmed njih najrajši?

Otroci so naše zrcalo. In če jih je veliko, imaš veliko zrcal in lahko vidiš, kaj delaš narobe. To pa te lahko moti. In potem temu primerno reagiraš; kdaj pa kdaj se težko sprijazniš s podobo v zrcalu.

Z ženo nista Logatčana?

Ne, ne. Priselila sva se semkaj pred devetimi leti. Jaz sem iz Zagorja ob Savi, Natalija pa je Ljubljankanka. Poročena sva dvajset let.

Kako razumeti ljubezen, svobodo, srečo?

Ljubezen ni iz strahu. Je odpuščanje. Ni herojstvo imeti deset otrok. Je sprejemanje. Števila otrok si nisva zamišljala vnaprej. Sprejemala sva jih postopoma. Vsak nov otrok prinese novo veselje. Svoboda je dojeti, da je Bog ljubezen. Človek je ustvarjen za srečo. Če pa izkušnje Boga nima, svobode ni.

Gospa Natalija, od kod Vam

privolitev v veliko družino?

Božja beseda je preroška. Če se ji odpreš, ker je živa, se začne izpolnjevati. Pisano je: kdor da svoje življenje za Kristusa, bo živel. Polnost življenja je v darovanju. Kdor da življenje za moža, otroke, bo doživel to Božjo bližino. Namen adventa je, da doživimo Kristusa in njegovo rojstvo. Rojen je bil v krutih razmerah, to ni bilo pravilčno rojstvo. In ta Kristus naj vstopi v naše odnose, da si bomo znali tudi odpuščati.

Hvala, gospa Natalija in gospod Sandi, za pogovor. Pa vesele in blagoslovljene praznike v imenu uredništva Logaških novic.

Hvala Vam za obisk. Božičnega miru pa želiva Vam in vsem bralcem vašega/ našega časopisa.

KERAMIČNA DELAVNICA, VAŠKI MUZEJ IN GALERIJA LAZE

Ogled stalne razstave starih predmetov in fotografij ter umetniških del likovnikov iz Kamnika po dogovoru.
Informacije: KŠD LAZE, Nataša Prestor,
tel.: 01 7544 803, 031 380 398.

Hotel Mantova

Gladko, slastno in prijetno.

www.hotel-mantova.com, hotel.mantova@siol.net

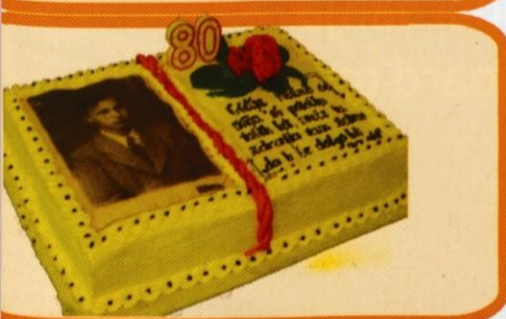
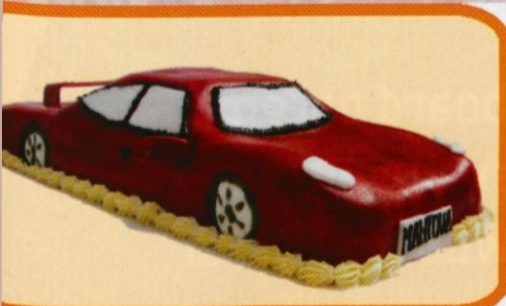
Za vas smo povečali našo kavarnico,
nudimo še bolj pester izbor tort in
ostalih slaščič narejenih v naši hiši.

Razširili smo ponudbo v naši restavraciji,
poleg klasičnih jedi lahko izbirate tudi med
pestrim izborom pic in testenin.

Vsak dan od 6.00 do 10.00 ure si lahko
v naši zajtrkovalnici postrežete z zajtrkom po
vaši želji, izbira je več kot pestra!

Restavracija odprta vse dni v tednu od 10-22
ure, pestra ponudba ribjih in mesnih jedi.

PRISRČNO VABLJENI!!

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

Sprejemamo naročila za poročne, rojstno-dnevne, slavnostne ali
klasične torte ter slaščice po izbiri, namenjene vašemu slavlju ali zabavi.

Skupaj smo prevozili še eno poslovno leto.
Zahvaljujemo se vam za zaupanje in
verjamemo, da se bomo srečali tudi v
prihodnje... morda na klepetu, morda ob
nakupu novega vozila ali pa ob
serviseranju vašega vozila.

Boštjan SELIŠKAR
direktor

Srečno in varno vožnjo
v novem letu 2006!

Velika izbira
rabljenih
vozil!

vargalant
VRHNIKA

▶ TRGOVINA Z AVTODELI
▶ SERVIS VOZIL VSEH ZNAMK
▶ MONTAŽA PNEVMATIK

Srečno 2006

▶ OBVESTILO
▶ PROIZVODNJA IN OBNova AVTODELOV OSTAJATA NA STARI LOKACIJI, LOŠČA 4B

label
board.culture.shop

stara cesta 7 1360 vrhnika e info@label.si g 041 781 722 t 01 755 74 78 f 01 755 74 79

trgovina s snowboard opremo
uvoznik priznanih svetovnih znamk
velika izbira snowboard oblačil
šola snowboardanja
izposoja snowboard opreme